

Debatten van de provincieraadszitting

24 februari 2021

OPENBARE ZITTING 24 FEBRUARI 2021

Mevrouw de voorzitter

Welkom op onze provincieraad van vandaag, 24 februari. Ik las daarstraks al in de chat van iemand 'op deze zonnige lentedag'. Inderdaad, het is een mooie, zonnige dag.

Ik open de vergadering, dat heb ik al gezegd. Ik heb geen verontschuldiging gekregen voor vandaag, maar de heer Herman zal de vergadering later vervoegen en ook collega Taylor zal de vergadering later vervoegen. De stemmingen gebeuren nog steeds op dezelfde manier. Jullie krijgen straks het formulier om jullie stemmen door te sturen. Dat kan tot één uur na de raad. Wie graag het woord krijgt bij een punt, typt het woord 'woord' in de chat. Dat is het gemakkelijkste.

Oei, mijn camera staat aan toch of niet? Goed, dus nu zou het in orde moeten zijn. Bij mij staat alleszins op open. Goed. Wie graag het woord krijgt, typt het woord 'woord' in de chat. Dat is voor mij het gemakkelijkste om te volgen. Nog iets praktisch. Voor het geval ik toch om een of andere technische reden hier zou wegvallen, want we werken van thuis, zoals iedereen denk ik, dan zal onze ondervoorzitter het moeten overnemen. Dat is Koen Roman. Normaal gezien moet dat lukken, maar je weet nooit. Het kan altijd gebeuren en dan kunnen we beter voorkomen dan genezen. Dan kunnen we starten met de behandeling van onze agenda.

PUNT 1. PROVINCIERAAD – SAMENSTELLING (OPENBARE ZITTING)

Karlijn Deene: akteneming van de verhindering en de vraag tot vervanging m.i.v. 25 februari 2021

Mevrouw de voorzitter

Ik zag dat de heer Evrard het woord vraagt.
Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Ja, het was eigenlijk nog voor de aanvang van de zitting. Ik moet de vergadering om 17.00 uur verlaten voor een andere dringende vergadering. Moest mijn vraag nog niet aan bod gekomen zijn, dan mag die schriftelijk beantwoord worden.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mijnheer Evrard. Wij nemen akte van de verhindering van mevrouw Deene. Vanaf morgen zal dat zijn.

PUNT 2. VERGUNNINGENBELEID – RAPPORTERING IN CIJFERS (OPENBARE ZITTING)

Omgevingsvergunningen RO2 (Ruimte)
Analyse aanvragen en beslissingen
Kennismeming

Mevrouw de voorzitter

Dit is een kennismeming. Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan kunnen we overgaan naar het volgende punt.

DEBATTEN

PUNT 3. INTEGRAAL WATERBELEID – WATERLOOPMODELLEN (OPENBARE ZITTING)

Omzetten en actualiseren van bestaande modellen in nieuw softwarepakket
Goedkeuring van bestek en raming, opdracht te gunnen bij wijze van openbare procedure

Mevrouw de voorzitter

Dit is een vrij technisch punt. Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan kunnen jullie daar straks over stemmen.

PUNT 4. MOBILITEIT – F421 TE RONSE (OPENBARE ZITTING)

Vernieuwen van onderbrugging
Goedkeuring van bestek en raming, opdracht te gunnen bij wijze van openbare procedure

Mevrouw de voorzitter

Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan kunnen we dat punt straks stemmen.

PUNT 5. RUIMTE – PROCORO – REGLEMENTERING (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van het intern reglement van de Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening van 19 januari 2021 (inclusief opheffing van het intern reglement van 20 februari 2003 zoals goedgekeurd op 14 mei 2003), inwerkingtreding op 01 maart 2021

Mevrouw de voorzitter

Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Goed, dank u wel.

PUNT 6. EREDIENSTEN – ORTHODOXE KERKFABRIEK HEILIGE APOSTEL ANDREAS TE GENT (OPENBARE ZITTING)

Budget 2021
Akteneming

Mevrouw de voorzitter

Dat is een akteneming. Vraagt iemand daarover het woord? Niet? Dan kunnen we overgaan naar punt 7.

PUNT 7. FLANKEREND ONDERWIJSBELEID – REGLEMENTERING (OPENBARE ZITTING)

Vaststelling van het Reglement m.b.t. de subsidiëring van techniekacademies en opheffing van het Reglement van 16 november 2016, inwerkingtreding op 01 maart 2021

Mevrouw de voorzitter

Vraagt iemand daarover het woord? Niet? Dan gaan we naar punt 8.

PUNT 8. PATRIMONIUM – RESTPERCEEL TE KRUISEM (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring verkoop en machtiging van de deputatie

Mevrouw de voorzitter

Vraagt iemand daarover het woord? Neen? De heer Herman laat weten dat hij aanwezig is na wat moeite. Welkom, mijnheer Herman.

Geen vragen of opmerkingen bij punt 8? Dan gaan we naar punt 9.

PUNT 9. PATRIMONIUM PROVINCIE EN PARAPROVINCIALE INSTELLINGEN – RAAMOVEREENKOMST “DAKWERKEN” (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van voorwaarden en raming, opdracht te gunnen bij wijze van openbare procedure

Mevrouw de voorzitter

Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan gaan we naar punt 10, een gelijkaardig punt.

PUNT 10. PATRIMONIUM PROVINCIE EN PARAPROVINCIALE INSTELLINGEN – RAAMOVEREENKOMST “SCHILDERWERKEN” (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van voorwaarden en raming, opdracht te gunnen bij wijze van openbare procedure

Mevrouw de voorzitter

Geen vragen of opmerkingen daarbij?

Excuseer, mijnheer Bauwens, ik zie uw handje, dacht ik. Ik zag het juist passeren.

De heer Bauwens

Dat klopt. Bij dat dossier bij punt 10 begrijp ik niet dat er in dit dossier ook een niet-limitatieve lijst patrimonium is gevoegd. Met de kanttekening dat er wijzigingen van bijkomende of weggefallen sites zijn en/of gebouwen en dat die lijst dus inderdaad niet 100 procent is. Ik ben daarmee akkoord dat dat moeilijk is om dat op te stellen, maar op deze lijst staat bijvoorbeeld ook nog het Huis van de Sport. Dat is nu al een tijdje geleden dat we dat niet meer hebben. Het Caermersklooster is dan maar een klein gedeelte. En dan hebben we nog het provinciaal domein De Gavers die daar benoemd wordt als een vzw. Ofwel heb ik bepaalde zaken gemist ofwel mist iemand anders dat. Goed, dat moet kunnen, zo een lijst opstellen. Want als ik zie onder punt 9, bij de raamovereenkomst dakwerken is er wel degelijk een lijst aanwezig met de verantwoording. Dus hier is de dossiersamenstelling slecht opgesteld. Dat is mijn gedachte.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel. Ik weet niet of er vanuit de deputatie iemand op wil reageren?

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Collega Bauwens, u heeft gelijk. We hadden dat moeten vroeger opmerken en in de commissie ook al een keer bekijken. U heeft daarin gelijk. Dit is een niet-limitatieve lijst, dus in die zin maakt het op zich niet zoveel uit. Maar het is slordig werk. U heeft gelijk. Ik ga daar de diensten op aanspreken.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Ook voor uw opmerkzaamheid alleszins, mijnheer Bauwens. Ondertussen zijn ook de stemformulieren verstuurd. Dat laat mevrouw Haegens weten, waarvoor dank.

PUNT 11. APB PROVINCIAAL ZORGCENTRUM LEMBERGE (OPENBARE ZITTING)

Jaarrekening 2019
Verlenen van gunstig advies

Mevrouw de voorzitter

Vraagt iemand daarover het woord?
Ja, mijnheer Bauwens.

De heer Bauwens

Dank u, voorzitter. We kunnen uiteraard dit dossier goedkeuren wat APB Lemberge betreft. Daardoor uiten we zeker onze appreciatie voor het werk dat er de laatste jaren werd verricht door het personeel om de overgang naar de Zorgband tot een goed einde te brengen. Hopelijk maakt de provincie een akkoord met de gemeente Merelbeke. Daarvoor zou ik graag willen vragen in verband met de lening van 920.000 euro of dat er al enige vordering is gemaakt of dat we nog altijd met een patstelling zitten.

Mevrouw de voorzitter

Goed.
Mevrouw Grillaert, is dat voor u?

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Dat is inderdaad voor mij, voorzitter. Een patstelling, geen patstelling. Ik heb ook op de commissie gezegd: nu we dit hopelijk kunnen goedkeuren op de provincieraad, gaat het naar Vlaanderen. Vlaanderen heeft ons gezegd dat we geen 15 maanden moeten wachten voor een vereffenaar aan te stellen. We gaan dat een van de komende provincieraden dan ook doen. Een patstelling, we zouden kunnen opteren om die lening vervroegd af te betalen. Dat is een mogelijkheid die we kunnen hebben in de vereffening. Dat is een van de opties. Is dat een patstelling? Ik weet het niet. Ik ga daar ook nog verder juridisch advies over inwinnen wat de beste mogelijkheden zouden zijn. Maar dat is alleszins een oplossing die geopperd is. Niet door mij, maar door de administratie. Maar verder zou ik daar op dit moment nog veel uitleg kunnen aan geven. Maar ik ga dat alleszins laten checken of dat een mogelijkheid is om dit in de vereffening op te nemen. Niet zozeer – want uiteraard is dat te laat, in de rekening, maar in de vereffening. En dan gaan we zien waar we landen. Maar we zullen dat allemaal juridisch checken.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel.
Volstaat dat, mijnheer Bauwens? Dank u wel. Dan gaan we naar het volgende punt.

PUNT 12. ICT – HARDWARE (OPENBARE ZITTING)

Beslissing beroep te doen op de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie als aankoopcentrale en toetreding tot de raamovereenkomst afgesloten met Uptime Group nv te Edegem

Mevrouw de voorzitter

Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan komen we bij de voorstellen. Dat was de agenda vanuit de deputatie. Dat ging heel vlot. Dan komen we nu bij twee voorstellen.

PUNT 13. VOORSTEL VAN HILDE BRUGGEMAN (OPENBARE ZITTING)

Is inkanteling van Leren en Werken in het voltijds onderwijs Richtpunt campus Eeklo de beste optie? Vraag aan de deputatie verder in dialoog te gaan/niet in te kantelen

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Bruggeman, ik geef u het woord om uw voorstel toe te lichten.

Mevrouw Bruggeman

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Goedemiddag, iedereen. Tijdens de laatste commissievergadering hebben we een uitgebreid debat gehad. Enerzijds over de wijze waarop Leren en Werken dient ingekanteld te worden en ook over het jammerlijk gegeven dat op het moment dat een instelling volop in transitie zit, er geen fulltime kapitein meer is. Na de commissie heb ik nog bijkomende informatie verworven. Zeker met betrekking tot de opgesomde opties. Nu, de gevraagde documenten waarin volgens u, mijnheer gedeputeerde, zou staan dat Leren en Werken moet inkantelen in het voltijds onderwijs, heb ik niet ontvangen. Integendeel. Ik ben nog eens letterlijk gaan kijken wat er in het decreet staat. Daar staat in dat de aanloopfase en duaal leren kunnen georganiseerd worden door een centrum voor deeltijds onderwijs. Ik verwijs daarbij naar de twee artikelen. Dat is artikel 357/2, waar staat: in dit deel wordt verstaan onder aanbieder van duaal leren: een school voor voltijds gewoon secundair onderwijs, een centrum voor deeltijds beroeps secundair onderwijs of een centrum voor vorming van zelfstandigen en kleine en middelgrote ondernemingen. Hetzelfde staat in artikel 357/38: aanbieder van een aanloopfase kan een school voor voltijds secundair onderwijs zijn, maar ook een centrum voor deeltijds beroeps secundair onderwijs of ook hier een centrum voor vorming van zelfstandigen en kleine en middelgrote ondernemingen. Daarenboven heb ik ook nog de adviezen van de Vlor en van de SERV doorgenomen. Nu, de Vlor komt ook op voor de meest kwetsbare doelgroep en wijst daarbij ook op de moeilijkheden die er tot nu toe zijn door de koppeling die gemaakt wordt tussen de programmatie van de aanloopfase en de duale opleidingen. De Vlor stelt dat dat nog een werkpunt zou moeten zijn dat moet uitgeklaard worden. Dus met andere woorden: dat versterkt mij in de overtuiging dat nu al een beslissing nemen met betrekking tot het afschaffen van de opleidingen van de zachte sectoren, dat dat nefast kan worden voor de organisatie van de aanloopfase. Als je nu beslist, is er geen weg terug en beperk je mogelijk de mogelijkheden om een aanloopfase te gaan organiseren. Al dan niet een brede aanloopfase. Dus hierdoor blijf ik ervan overtuigd, zoals ik in de commissie al heb aangegeven, dat inkantelen in het voltijds onderwijs Richtpunt campus Eeklo op dit moment niet de beste keuze is en dan vooral voor de kwetsbare doelgroep waar het hier toch zou moeten over gaan. Dus de zachte sectoren hoeven volgens mij nu niet te verdwijnen. Tenzij men deze keuze vanuit andere overwegingen maakt. Maar dan moet men maar zo fair zijn om dat hier zo ook te stellen en dat tevens ook zo te benoemen naar het personeel toe. Dus afschaffing gebruiken om de programmatie van het voltijds onderwijs te heroriënteren, als dat het doel is, zeg dat dan eerlijk. Zeg dat dan, dat je deze kwetsbare doelgroep wil afstoten. Dat is een beleidskeuze. Maar zeg dat dan klaar en duidelijk.

Kortom, gezien duaal leren ook kan aangeboden worden in een centrum voor deeltijds beroeps secundair onderwijs en omwille van het feit dat er nog heel wat onduidelijkheid heerst over de modaliteiten van de aanloopfase en meer in het bijzonder omtrent de brede oriëntering daarbij, is het volgens mij niet aangewezen om nu de beslissing te nemen Leren en Werken te laten inkantelen in het voltijds onderwijs. Indien de bredere oriëntering mogelijk wordt, blijft het aangewezen bestaande opleidingen en dus de zachte sectoren aan te bieden. Iets wat eigenlijk impliciet staat in het advies van de Vlor. Dus voor de meest kwetsbare doelgroep die daar aanwezig is, is het eerder opportuun om te blijven werken vanuit een centrum voor deeltijds onderwijs met behoud van de zachte sectoren. Vandaar dat ik dan ook het voorstel heb ingediend dat de provincieraad vraagt aan de deputatie om duaal leren niet in te kantelen, maar te behouden in het centrum voor deeltijds onderwijs en hierover verder in dialoog te gaan met het

DEBATTEN

personeel via een fulltime coördinator. Dat is mijn voorstel in het kort. Meer uitleg is uitgebreid aan bod gekomen in de commissie.

Mevrouw de voorzitter

Ja, klopt. Het is een duidelijk voorstel, mevrouw Bruggeman, waarvoor dank. De heer Evrard heeft het woord daarover gevraagd.

De heer Evrard

Ja, dank u, voorzitter. Het zal jullie niet verbazen dat ook wij het voorstel van mevrouw Bruggeman volmondig zullen steunen. Dat is ook al gebleken uit het debat dat we gehad hebben in de Tweede Commissie. Ook wij begrijpen dat het duaal leren wel zou moeten inkantelen, maar er staat inderdaad nergens gepreciseerd dat dat moet gebeuren in het voltijds onderwijs. Dus wij vragen ook de nodige aandacht voor de zwakke sectoren. We menen ook dat er nog heel wat discussie mogelijk is onder andere met de aanloopfase. Daar zijn ook nog minstens twee mogelijkheden. De rechtstreeks afgeleide en de brede oriënterende aanloopfase. Het is ook nu al duidelijk dat er nog heel wat onduidelikheden heersen. Men is er vaak zelf nog niet echt uit. Daarom vragen wij om daar inderdaad zeer behoedzaam mee om te gaan en nu al niet vast te klinken inderdaad aan een weg die onomkeerbaar zou blijken achteraf. Dus wij zullen dit voorstel van mevrouw Bruggeman, dat we zelf niet beter zouden kunnen verwoord hebben, volmondig steunen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mijnheer Evrard. Ik zie dat niemand nog het woord hierover vraagt. Dan geef ik het woord aan de deputatie.
Mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Ja, dank u wel. Goedemiddag, collega's. Mevrouw Bruggeman, mijnheer Evrard, het is eigenlijk het voorstel van mevrouw Bruggeman. Bedankt voor uw voorstel. Ik heb er enorm veel begrip voor dat er op zoek gegaan wordt naar oplossingen voor de situatie van het CDO. Ik apprecieer dat eigenlijk ook wel. Nu, in het voorstel dat u voorlegt, zitten ook een aantal gevaren waar men een stuk valse hoop zou creëren ten opzichte van ouders en leerkrachten en daar moeten we omzichtig mee omgaan. Want ik denk dat iedereen er akkoord mee is dat we met dit thema en met de zwakkere leerlingen behoedzaam moeten omgaan. Waarom is uw voorstel op korte termijn, maar zeker op lange termijn, minder haalbaar? Enerzijds, u weet: wij zijn een groot pleitbezorger van duaal leren. Dat draait in onze andere scholen zeer goed. Heel goed. Ik was deze week op de campus Richtpunt in de Henleykaai op de kappersschool. Wel, de helft van de leerlingen in het zesde en zevende jaar volgt duaal onderwijs. Dat loopt goed, met zeer goede resultaten. Wij proberen dat ook toe te passen in onze andere nijverheidsscholen. Ook daar loopt het goed. Die start hebben we niet gemist. We horen daar heel goede geluiden van. Er is daar tevredenheid. Natuurlijk, af en toe valt er eens iemand uit, maar dat is ook in het voltijds onderwijs dat dat moeilijk loopt. Dus wij zijn daar pleitbezorger van. In Eeklo, in Richtpunt, heeft dat altijd moeilijk gelegen. Want duaal, dat was voor de zwakkere leerling. Nu, ik denk dat we er oog moeten voor hebben. Dat is een aspect, dat we het duale – want dat was mijn punt de vorige keer. Als je een CVO hebt, en dat wordt duaal, dat zal niet meer bestaan, deeltijd zal niet meer bestaan. Het wordt duaal. Maar als je dan ook inricht in uw andere campus, dan heb je twee keer duaal voor dezelfde richtingen. Dat kan niet. Dat is onhoudbaar. Dus dat kan je niet maken. Vandaar dat die inkanteling er beter nu wel komt. Want dat zal zich wreken. U weet, wij zijn bezig ook met de financiering. Er is nog heel wat onduidelijk, maar we kunnen dat niet dubbel financieren, die richtingen. We gaan richtingen hebben met één of twee personen en in de andere ook één of twee personen. Dat wordt dus onhoudbaar. Dat alles onduidelijk blijft, dat is inderdaad waar. Er is in vergelijking met vorige maand totaal geen vooruitgang geweest. Ik heb deze week nog contact gehad en overleg gehad met POV. Maar ook een brief gestuurd naar de minister van Onderwijs om de stand van zaken te vragen. Dat blijft inderdaad zeer onduidelijk. Maar wat ik wel weet, is dat die brede oriënterende graad, dat die kans toch wel vrij reëel, maar niet definitief is, dat die er komt.

Dat is voor ons een pluspunt. U weet, de groepering die de belangen behartigt van het deeltijds BSO, dat die een aantal knelpunten naar voren geschoven heeft, een aantal vragen. Dat is bij de administratie terechtgekomen. Het advies van de administratie is daar negatief over, maar het feit dat het bij de minister blijft liggen, geeft mij toch wel enige hoop dat die daar een stuk anders naar kijkt. Dus die kans is eigenlijk ook wel groot.

Ondertussen heb ik ook contacten gehad met de directie van het vrij onderwijs in Eeklo. Dat is onze gewezen collega mevrouw Willems die daar directrice is. Die was eigenlijk blij met mijn telefoontje, want zij bieden ook een aantal richtingen aan in het voltijds onderwijs die wij in ons DBSO aanbieden. Dan denk ik bijvoorbeeld aan groenonderhoud. Zij hebben een grote afdeling tuinbouw. Zij hebben ook de richting verzorging, maar ook binnen het gemeenschapsonderwijs wordt dat aangeboden binnen onze eigen scholengemeenschap in Eeklo. Zij hebben ook grootkeuken. Nu, er is een overleg gepland de tweede helft van maart met de secundaire onderwijsverstreckers in Eeklo omdat mevrouw Willems ook zegt: op zich, ik zou het ook wel graag inrichten, maar ja, jullie hebben een DSBO en ik wil ook geen scholenoerlog creëren. Dus daar kunnen misschien wel mogelijkheden geschapen worden op termijn. Ik zeg niet op korte termijn, want dat lijkt mij niet haalbaar om dat tegen september te doen. Dus er is een overleg halverwege maart met het secundair onderwijs in Eeklo. Ik geloof dat er kansen liggen, want die bezorgdheid, collega's, over die zwakke leerlingen, die moet gedragen worden door de ganse scholengroep, door alle scholen. Wij gaan dat niet volledig alleen aankunnen om dat ruime aanbod, mevrouw Bruggeman, want wij hebben een zeer ruim aanbod met een beperkt aantal leerlingen. Soms gaat dat over één, twee, drie leerlingen, dus dat zal op termijn niet langer houdbaar zijn omdat die financiering ook zal veranderen. En als ik dan zeg: dit zal zich wreken op lange termijn, dan gaan wij bepaalde zaken moeten afbouwen, gelijk wij toch met andere richtingen in onze scholen ook gedaan hebben. In het verleden hebben wij ook nog geprobeerd – ik geef een voorbeeld, om een eerste graad in te richten in Oudenaarde, op TSO-niveau. Dat is ook niet 100 procent geslaagd. Dat is geen schande. Maar op een bepaald moment moet je zeggen: goed, wij hebben de middelen niet. Wij krijgen de middelen daar niet voor. Dus dat is ook onhoudbaar op termijn. Dus ik ben ervan overtuigd dat we de oplossing voor de doelgroep – want u verwijt mij dat dat niet nauw aan mijn hart zou liggen, dat klopt niet. Maar dat we dat eigenlijk over de netten een stuk zullen moeten aanpassen. Dus wij zijn absoluut bereid om die brede aanloopfase aan te bieden, zoals ik altijd al gezegd heb, die brede oriënterende aanloopfase. Ik denk dat er een mogelijkheid zou zijn om zelfs een consensus te vinden binnen Eeklo zelf. Want die kennis en knowhow zit immers bij ons. Wij hebben daar de juiste mensen voor. Maar natuurlijk, ingaan op uw voorstel zou eigenlijk betekenen dat het gamma van opleidingen, dat we op de een of andere manier toch een stuk zouden moeten in snoeien. Die financiering is onduidelijk, dus dat zal moeilijk gaan. En wat het grootste probleem is, en die wrevel is er nu al, mevrouw Bruggeman, dat is dat de verdeling van de klasgroepen, dat dat ook voor wrevel zorgt bij leerkrachten. Want het wordt natuurlijk moeilijk uit te leggen dat men in het voltijds onderwijs een klas heeft van 20, 25, 28 leerlingen, en dat dat in het DBSO gaat over één of twee leerlingen. Dat is de moeilijkheid. Dus ik denk dat we daar keuzes moeten maken. Ik ben bereid om naar oplossingen te zoeken. Ik geloof ook dat die er zullen komen. Bij de gesprekken die ik tot nu toe gehad heb, heb ik daar een vrij goed gevoel over. Ik ben een consensusfiguur. Ik ben oplossingsgericht. Ik geloof dat we daar gaan uitkomen. Maar die inkanteling nu uitstellen, dit is echt geen goede oplossing. Trouwens, wij zijn geen apart CDO. Voor alle duidelijkheid. Wij hebben één instellingsnummer. Er zijn CDO's die inderdaad een volledig apart instellingsnummer hebben. Dat is dat in Gent. Dat heeft een apart instellingsnummer. Wij hebben één instellingsnummer met twee inschrijvingsnummers. Goed, tot daar mijn antwoord, mevrouw Van Keymolen. Het was iets complexer, dus daardoor ook iets langer.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Zijn er nog tussenkomsten hierop? Mevrouw Bruggeman en de heer Evrard.
Mevrouw Bruggeman.

Mevrouw Bruggeman

Dank u wel. Ik heb een paar elementen. Ten eerste zou het weleens nuttig zijn om eens alle cijfers te krijgen. Want u zegt: duaal leren in onze scholen gaat goed. U haalt het voorbeeld aan van de Henleykaai, maar ik weet bijvoorbeeld in Ninove dat daar één of twee leerlingen zijn. Dus het is misschien eens goed om daar schriftelijk of in een volgende commissie wat cijfers over te geven. U haalt aan van: er zitten wat gevaren in en moeilijkheden van: we kunnen niet tweemaal dezelfde inrichtingen,

DEBATTEN

dat kost te veel. Ik zou zeggen: ik zie daar net een voordeel van, dat kan net kostenefficiënt zijn. In verband met het financiële luik, u zegt: dat zal problemen geven. Volgens de informatie die ik gekregen heb vanuit Onderwijs Vlaanderen, is dat niet zo. Want men gaat naar een gelijktrekking gaan. In de overgang zullen er aanvullende werkingsmiddelen worden gegenereerd voor de CDO's. Dus op financieel vlak zal dat geen enkel probleem geven als men dat in een CDO gaat doen. Wat ik ook van Onderwijs Vlaanderen weet, u haalt dat aan als een moeilijkheid, dat het geen apart CDO is. Wel, dat is niet van tel volgens de informatie die ik van Onderwijs Vlaanderen heb gekregen. Dat maakt niet uit, of dat je een apart nummer hebt of dat het bij een ander nummer eigenlijk hoort. Dus dat is helemaal niet van tel. Dus de argumenten die ik hoor, overtuigen mij niet.

De heer gedeputeerde Moens

Mag ik tussenkomen, mevrouw de voorzitter?

Mevrouw de voorzitter

Ik had even een slechte verbinding.
Ja, mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Ja. Natuurlijk, mevrouw Bruggeman, u haalt informatie bij Onderwijs Vlaanderen. Ik haal ze daar ook en op verschillende andere niveaus ook. Maar wat blijkt? Dat die informatie zeer onduidelijk is. Op sommige momenten zelfs tegenstrijdig. En altijd, en ik denk dat u dat ook moet toegeven, altijd onder voorbehoud. Altijd onder voorbehoud.

Mevrouw Bruggeman

Dat van de financiële middelen staat trouwens gewoon in het decreet, artikel 357/25, paragraaf 2. Er staat: aanvullende werkingsmiddelen voor CDO's kunnen gegenereerd worden. Dat staat letterlijk in het decreet.

De heer gedeputeerde Moens

Ja. Wij gaan die ook genereren, mevrouw Bruggeman. Maar ook nu is het moeilijk. U verwijst bijvoorbeeld ook naar Ninove. Over het aantal leerlingen dat is opgestart. De opstartfase, dat is altijd beperkt. We zien scholen waar ze al langer mee bezig zijn. Dan denk ik aan de Henleykaai, maar ook in Oudenaarde, dat dat eigenlijk goed loopt. Als dat de helft van de leerlingen zijn, dan wil dat zeggen dat er ook vraag naar is, dat dat ook een stuk geapprecieerd wordt. Maar ik blijf ervan overtuigd dat nu ingaan op uw voorstel, dat dat niet de goede oplossing is. We moeten een oplossing zoeken die voor iedereen goed is. Zowel voor onze leerlingen, als voor de leerkrachten. Daar zijn we mee bezig.

Mevrouw de voorzitter

Goed. De heer Evrard had ook nog het woord gevraagd.
Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Dank u, voorzitter. Gedeputeerde Moens, u verwijst daarnet naar het College Ten Doorn. Via een laat ons zeggen informele bron vernamen wij toch dat zij voorlopig geen intentie hebben om in te zetten op

dat duaal leren. Zij vragen zich ook ter plaatse af wat zij in de toekomst met de leerlingen moeten aanvangen die zij normaliter doorverwijzen net naar het Centrum voor Leren en Werken.

De heer gedeputeerde Moens

Goed. Ik weet niet wie uw bron is, mijnheer Evrard, maar mijn bron of mijn gesprekken gaan via de officiële weg. Dat is de algemeen directrice. Ik heb er daarnet naar verwezen. Voormalig provincieraadslid mevrouw Willems. Maar dat is natuurlijk voorbarig. Die zegt: goed, ik wil dat wel bekijken, ik sta er voor open, zeker voor groenonderhoud. Groenonderhoud lijkt mij dan een evidente. Wij schuiven dat vooruit, omdat wij ook wel weten dat jullie een goed DBSO hebben. Die aanloopfase willen wij behouden, mijnheer Evrard. Daar komt het op neer, dat leerlingen met een rugzak, met mentale problemen, met schoolmoeheid, dat die bij ons terecht komen. Daarvoor pleiten wij voor die brede aanloopfase bij ons te behouden. Ik denk, ik heb het daarnet gezegd, dat we daar wel consensus kunnen bereiken. Maar dat het brede aanbod dat wij nu hebben aan richtingen, dat dat niet langer houdbaar is op termijn. Dus wij zullen medewerking, ondersteuning ook van andere netten en andere scholen moeten hebben, willen wij dit brede aanbod kunnen garanderen in deze regio. Als wij die brede, oriënterende aanloopfase kunnen aanbieden, dan zijn wij daar de sterke speler en kunnen wij leerlingen doorsturen naar ons eigen PTI, naar het gemeenschapsonderwijs en naar het vrij onderwijs. Wat een belangrijke is, dat staat ook in de documenten, mevrouw Bruggeman, het is inderdaad geschrappt. Want in bepaalde omzendbrieven ga je wel zien dat aanvankelijk de verplichting was als je duaal aanbiedt, dat je ook niet-duaal moet aanbieden. Dat is er inderdaad uitgehaald. Maar de filosofie is nog altijd dat er een terugvalsysteem moet zijn voor leerlingen die in dat duale stappen en die toch aanvoelen van: oei, ik ben nog iets te jong of het is toch niet voor mij. Dat je het ook in het voltijds moet kunnen aanbieden. Ook daar, door het feit dat het weggevallen is, kun je daar ook in overleg gaan met een aantal scholen in de regio. Onze bevoorrechte partner is het gemeenschapsonderwijs. Maar ook het vrij onderwijs staat daarvoor open, voor de richtingen die wij niet aanbieden of die het gemeenschapsonderwijs niet aanbiedt. Dus dat blijft een moeilijk verhaal, het blijft onduidelijk. Ik heb daar alle begrip voor. Maar we gaan moeten zien. Ik zeg niet dat ik een keer niet kan bekijken van wat daar nog mogelijk is, maar de inkanteling an sich moet doorgaan, want dat is de rol.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Mevrouw Bruggeman, u vraagt nog even het woord?

Mevrouw Bruggeman

Ja, ik had nog mijn handje opgestoken. Mijnheer Moens, de elementen die u aanhaalt, dat zijn net de elementen waarom ik hier dit voorstel doe. U zegt zelf: er is nog heel wat onduidelijkheid, er moeten nog gesprekken gevoerd worden. Maar als je nu beslist om in te kantelen in het voltijds, is er geen weg terug. Dan zijn al die zachte sectoren weg. Je hebt eigenlijk, als je een brede aanloopfase wil organiseren, dan ga je toch ook een doorstroming moeten hebben. Maar ze zijn dan weg en dan ga je dat niet meer kunnen doen. Dat is net mijn punt. Je zegt zelf: er is nog zoveel onduidelijkheid. Met deze beslissing om het te laten inkantelen in het voltijds, maak je een onomkeerbare keuze. Ik blijf daarbij. Ik zou graag hebben dat mijn voorstel wordt gestemd.

Mevrouw de voorzitter

U heeft dat heel goed duidelijk gemaakt, mevrouw Bruggeman. Mijnheer Moens, nog kort iets?

De heer gedeputeerde Moens

Ik denk, als mevrouw Bruggeman tussen de regels leest of tussen de regels luistert, dat ik zeg dat ik oplossingen zal zoeken. Maar de inkanteling an sich moet sowieso gebeuren. U spreekt over de ontbinding van de zachte sectoren. Dat is iets anders. Ik heb gezegd: ik zal proberen daar oplossingen te

DEBATTEN

zoeken, kijken wat daar mogelijk is, maar maken dat het aanbod daar blijft. Op de een of andere manier moet dit lukken. Dat heb ik gezegd. Maar de inkanteling an sich moet er komen. Daar kun je echt niet onderuit.

Mevrouw Bruggeman

Nee, ik weet dat Leren en Werken moet inkantelen, maar jullie kiezen ervoor om het te laten inkantelen in het voltijds. Ik zeg: laat het inkantelen in het centrum voor deeltijds leren. Dat is omdat je dan veel meer kunt inspelen ook op die kwetsbare doelgroep en dat je dan die sectoren daar kunt behouden. Dus daar verschillen we van mening.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel. Ik denk dat de standpunten heel duidelijk van beide kanten zijn gebracht. Dus we zullen er straks over stemmen. Goed, dank u wel voor deze boeiende discussie alleszins. Dan komen we bij het volgende voorstel.

PUNT 14. VOORSTEL VAN VERA DE MERLIER (OPENBARE ZITTING)

Aanpassing Reglement provinciale erfgoedsites houdende toegang en gebruik infrastructuur

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw De Merlier, u krijgt het woord. Uw micro staat nog niet aan. Voilà, we horen u.

Mevrouw De Merlier

Dank u, mevrouw de voorzitter. Geachte leden van de deputatie, beste collega's, mevrouw de gouverneur. Wat ik hiermee bedoel, in de raad van december hebben wij het reglement goedgekeurd betreffende de erfgoedsites houdende de toegang en het gebruik van de infrastructuur. Op zich ben ik akkoord met het doel ervan, van dit reglement. Maar in de uitwerking ervan zit toch een anomalie. Met name het grote bedrag dat gevraagd wordt voor het gebruik van de grote buitenterreinen. Zo betaalt men minder voor het gebruik van een grote zaal binnen in het erfgoedcentrum, oppervlakte groter dan 360 m² 200 euro, dan voor het gebruik van een groot buitenterrein, oppervlakte groter dan 240 m² 320 euro. Dus wanneer bijvoorbeeld een lokale niet-commerciële vereniging deze weide wil gebruiken, dus de grond achter het provinciaal erfgoed te Ename, dient men per dagdeel, dus de voormiddag, namiddag en avond, 320 euro te betalen. Waarop niet-commerciële verenigingen met maatschappelijke zetel in Oost-Vlaanderen wel 50 procent korting krijgen. Zo ken ik een lokale vereniging die 800 euro dient te betalen om de genoemde weide één dag te mogen gebruiken. Dit is een zeer groot bedrag voor een lokaal gevestigde niet-commerciële vereniging die er toch van uitgaat dat de provincie hen als overheid genegen is. Gelet op het stimuleren van een zo ruim mogelijk publiek om ons erfgoed, onze Oost-Vlaamse historische rijkdom, te ontdekken, te appreciëren en zich ervoor in te zetten, een beleidsaccent is, gelet men hiertoe meer bezoekers wil werven door onder andere verhuur van de infrastructuur van onze erfgoedsites aan derden, gelet de lokale verenigingen het middel bij uitstek zijn om het enthousiasme voor deze erfgoedsites en bijkomend voor de provinciale initiatieven aan te wakkeren, stel ik voor om het genoemde reglement als volgt te wijzigen. Ik neem daarvoor artikel 16, paragraaf 1, lid 3, waar staat: 100 procent korting voor diensten van de provincie, de vaste organisatoren actief op of gelinkt aan de erfgoedsites en de niet-commerciële ondernemingen, organisaties of verenigingen met maatschappelijke zetel in de gemeente waar de erfgoedsite zich bevindt. Dat is mijn voorstel. Graag had ik hierop een antwoord of een tegenvoorstel gehad ofzo. Maar dit moet ook wel gestemd worden.

Mevrouw de voorzitter

Ja, inderdaad, mevrouw De Merlier, u heeft het ingediend als voorstel. Dus het staat sowieso op de agenda ter stemming. De heer Evrard heeft daar het woord over gevraagd.
Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Mevrouw de voorzitter, wij begrijpen waarom mevrouw De Merlier dit voorstel indient. Maar wij hebben daar toch een probleempje mee. In die zin, het gaat dus om provinciale erfgoedsites. U wilt dus dat lokale verenigingen daar vrijgesteld of deels vrijgesteld worden van de huurgelden. Maar volgens mij gaat dat toch in tegen het gelijkheidsprincipe. Het gaat om provinciale erfgoedsites. Waarom mogen verenigingen die gevestigd zijn in de stad of gemeente waar die erfgoedsites zich bevinden, waarom krijgen die goedkopere tarieven dan verenigingen die zich in een andere stad of gemeente bevinden? Ik denk dat dat strijdig is met het gelijkheidsbeginsel. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dat is het standpunt vanuit het Vlaamse Belang. Dan geef ik het woord aan de deputatie.
Mevrouw Vervliet.

Mevrouw gedeputeerde Vervliet

Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wil mevrouw De Merlier bedanken voor haar voorstel. Zelf heb ik ook een warm hart voor erfgoed. Ik heb enorm veel appreciatie voor de vele vrijwilligers die zich inzetten om hun buurt, hun straat, hun dorp een meer levendige gemeenschap te maken. Het doet mij ook heel veel plezier om te zien hoe dat onze erfgoedsites ook sterk ingebed zijn in het lokale weefsel van de gemeenten waarin zij gevestigd zijn. Maar de heer Evrard haalde het daarnet ook al aan, als provinciebestuur is het onze opdracht om er te zijn natuurlijk voor alle Oost-Vlamingen. En om deze allemaal gelijk te gaan bejegenen en dus niemand een voorkeursbehandeling te gaan geven. Nu, als men gebruik wil maken van onze provinciale infrastructuur, dan hangen daar voorwaarden aan vast. Die voorwaarden gelden voor de mensen die toevallig in dezelfde gemeente wonen als onze erfgoedsites en ook voor de mensen die in een buurgemeente of verder gelegen in Oost-Vlaanderen wonen. Nu, bij de vaststelling van de tarieven – u heeft het zelf aangehaald dat we in december nog maar ons reglement van de tarieven hebben goedgekeurd. Bij die vaststelling hebben we natuurlijk zeer goed nagedacht en hebben we een correcte prijs gezocht voor alle verschillende zalen. Zowel in open lucht als binnen in het gebouw, om dat aan te bieden. We zijn daarbij niet over één nacht ijs gegaan. Zoals u zelf aanhaalde, bieden we al 50 procent korting aan aan de niet-commerciële verenigingen die een zetel hebben in Oost-Vlaanderen. Dus zij krijgen al die 50 procent korting. Wanneer er organisaties zijn die nog nauwere samenwerkingen aangaan met onze erfgoedsites en die niet louter infrastructuur gaan huren voor een eigen evenement organiseren, maar die dat dan echt gaan organiseren in samenspraak met onze erfgoedsites, zijn er zelfs nog grotere kortingen mogelijk. Vandaar dat ik jammer genoeg niet kan ingaan op uw voorstel en dat ik eigenlijk voorstel om er niet op in te gaan, dus om niet positief te stemmen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mevrouw Vervliet.
Mevrouw De Merlier.

Mevrouw De Merlier

Ja, wat ik eigenlijk toch wel schandalig vind, is de kostprijs. De kostprijs voor een buitenweide is 320 euro. Dus een buitenweide, iemand die daar een dag iets organiseert, heeft de buitenweide de dag ervoor 's avonds voor het klaar te zetten, de dag erna voor af te breken en dat is toch ik weet niet hoeveel geld. En dat is geen commerciële vereniging. Dus wat gaan jullie doen als een andere vereniging vraagt voor daar gebruik van te maken?

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Goed. De heer Roman heeft eerst nog het woord gevraagd.

Mijnheer Roman. Uw micro staat niet aan. We horen u niet. Nu eens proberen, Koen? Kunt u uw micro aanzetten? Nee, we horen u niet.

Goed, mevrouw Vervliet.

Mevrouw gedeputeerde Vervliet

Ja, inderdaad. Ja, het verbaast mij een beetje. Het reglement is nog maar in december, zoals u zelf aanhaalde, goedgekeurd. We hebben daar toen niet meteen opmerkingen over gekregen. Zoals ik al zei is er gekeken naar: is er effectief ook een benchmark gebeurd om te kijken van wat wordt er elders gevraagd? Het is effectief zo dat het per dagdeel is. Dat is voor iedereen zo. Je kan op voorhand even kijken wat de eventuele kostprijs is en hoe lang het evenement doorgaat. Je kan ervoor kiezen om 's morgens op te stellen. Maar als je de avond ervoor gaat opstellen, dan heeft dat inderdaad ook gevolgen dat je ook voor dat dagdeel moet huren. Wat betreft jouw vraag: geldt dat voor iedereen? Uiteraard. Het is net daarom dat we vasthouden aan dat reglement. Dat geldt net voor iedereen. Het is daarom dat ik ook geen uitzondering wens te maken op basis van een bepaald geval. We hebben een reglement. Daar is goed over nagedacht. Ik wil ook dat we dat aanhouden opdat we iedereen op een gelijke manier gaan kunnen behandelen.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Mijnheer Roman, misschien nog eens? Nee, wij horen u helaas niet. Een optie is om uw vraag in de chat te typen. We horen u niet. Dan gaan we het punt hier afsluiten. Er zal sowieso over gestemd moeten worden, over een voorstel. Dan komen we bij de vragen.

PUNT 15. VRAAG VAN GREET DE TROYER (OPENBARE ZITTING)

Organisatie viering/huldiging/afscheid/pensionering personeel

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Dank u, mevrouw de voorzitter. Heren, dames gedeputeerden, collega's, op deze zonnige woensdagnamiddag zijn wij gekluisterd aan onze computer. Maar ons hart ligt bij de provincieraad en niet alleen de agenda, maar ook de vragen, de vraagstellers en de antwoorden die wij krijgen van de gedeputeerden. Mijn vraag gaat ook over een gelijke behandeling. Een gelijke behandeling ongeacht het niveau, rang of de graad. En die gelijke behandeling slaat op een behandeling tijdens de coronapandemie. Dus ik wil in alle openbaarheid duidelijkheid vragen en scheppen over de personeelsaanpak en het personeelsbeleid en ook over de gelijke behandeling van personeel met de bedoeling enkel en alleen om de geruchten en vaak soms negatieve connotatie tot de feiten en tot ware proporties te herleiden. Dat is de insteek van mijn vraag.

Concreet heb ik een aantal vragen. Hoe gaan we in deze lastige periode en in deze barre tijden om met personeel dat op pensioen gaat? Laten we die in alle stilte en zonder enige passende viering of huldiging de provinciale deur achter zich dichtslaan? Collega's, zij die in de vorige legislaturen zaten, weten dat dit anders ging. Gaat men nu in coronatijden een passend afscheid geven, een passende invulling geven in de mate wat mogelijk is of kan? Hoe is mijn vraag. En in datzelfde kader kijk ik naar het afscheid van onze vorige provinciegriffier. Hoe werd dat georganiseerd? Is dat ceremonieel verlopen? En meer nog, indien – en ik zeg 'indien', want ik hoor uiteraard een en ander – daar toch enige viering aan gekoppeld werd, hoe is dat dan verlopen? Met hoeveel en met welke genodigden, in welke omstandigheden en

onder welke voorwaarden? Ik veronderstel dat dit coronaproof zal verlopen zijn, maar is daar een schriftelijk gunstig advies geweest door de welzijnscoördinatoren? En, indien – ik zeg nogmaals ‘indien’ – er een verschillende behandeling zou zijn, hoe kan de deputatie dit dan verantwoorden en welke uitleg kan men hieraan aan iedereen geven? Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Troyer. Ik geef daarvoor het woord aan mevrouw Gillis.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Goedemiddag allemaal. Ik weet niet, zien jullie mij?

Mevrouw de voorzitter

Ja.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Oké. Ik heb het niet gezien en nochtans stond mijn camera aan. Wellicht van die andere mensen ook. Mevrouw De Troyer, natuurlijk laten wij onze mensen niet zomaar vertrekken als ze met pensioen gaan. Ik zal even zeggen wat in normale omstandigheden gebeurt. Wij geven twee keer per jaar – meestal is dat in juni en in december – een afscheidsviering. Dat is dus met een receptie. Wie wordt er uitgenodigd? De persoon die op pensioen gaat met zijn of haar partner, de eerste evaluator, dus diensthoofd of directie. Wij vragen meestal aan de collega's of aan het hoofddienst om iets neer te schrijven over de persoon. Dat kan iets ludieks zijn. Een anekdote, een goede eigenschap, een minder goede eigenschap. Op de receptie worden dus alle mensen verzameld die in die periode, die zes maanden ongeveer, met pensioen gegaan zijn. De persoon wordt naar voren geroepen, wordt eigenlijk gehuldigd. Het tekstje dat de collega's hebben gemaakt, wordt dan voorgelezen door iemand van de personeelsdienst. De persoon krijgt een waardebon van 50 euro en nadien natuurlijk is de receptie. Dat is altijd aangenaam om nog eens te praten met alle mensen die op pensioen zijn met het diensthoofd. Ik heb daarjuist gezegd: in normale omstandigheden. Want zoals we weten, is dat vorig jaar niet kunnen doorgaan. Nochtans zijn er ongeveer 67 mensen met pensioen gegaan. Wat we wel gedaan hebben, is die mensen allemaal een kaartje gestuurd of een kaartje gegeven op het moment dat ze op pensioen gaan met de melding van: kijk, de huldiging, de receptie wordt niet afgelast, maar ze wordt gewoon uitgesteld. We hadden aanvankelijk gehoopt dat in het najaar dan te doen en dan in dit voorjaar. Maar nu zetten we er geen datum meer op. We wachten gewoon totdat het terug mogelijk is om de gepensioneerden allemaal uit te nodigen. Wat we wel hebben gedaan, is de cadeaubon van 50 euro, die hebben we wel op de Edenred-kaart gestort. Dus op de maaltijdcheckkaart, dat ze daar toch al gebruik van konden maken. Maar de bedoeling is dus om al die mensen op verschillende momenten nog uit te nodigen. Nu, het zou kunnen dat er natuurlijk op de diensten in zeer klein teamverband wel een afscheid gevierd is. Maar dan wel zeker coronaproof en ook met een aantal mensen. Wij noemen dat hybride. Dus een aantal mensen op de werkvloer in een grote zaal en ook van thuis uit. Maar daar heb ik eigenlijk niet echt zicht op, of dat inderdaad gebeurt is. Nu, misschien nog ook zeggen dat eens dat onze personeelsleden op pensioen zijn – we hebben vanuit de personeelsdienst ook een gepensioneerdenwerking. Dus zij worden een aantal keren per jaar uitgenodigd voor een event. Er is een cultureel event. Er is een daguitstap. Ik denk dat er drie tot vier activiteiten zijn. Sommige activiteiten zijn betalend en andere zijn gratis. Natuurlijk, in normale omstandigheden zeg ik er nog eens bij. Dus al die activiteiten zijn vorig jaar dus ook afgelast en zijn dus ook niet kunnen doorgaan. Nu, wat betreft onze vorige provinciegriffier, de heer De Smet, hij heeft eigenlijk hetzelfde lot ondergaan. Er is dus ook geen huldiging van hem gebeurd. Wij hadden op vrijdag 18 december een etentje gepland met de deputatie. Dat is natuurlijk omwille van corona afgelast. Het is niet doorgegaan. Er was ook een afscheid gepland, nog niet met een datum, met de provincieraadsleden. Dat is uiteraard ook niet kunnen doorgaan. Ik zeg het nog eens: het is uitgesteld, het is niet afgelast. Het enige wat wel gebeurd is, is een werklunch met de MAT-leden. Het managementteam. Een werklunch met het managementteam. Dat heeft hier in huis plaatsgevonden in de banketzaal. Daar waren dertien mensen aanwezig. Er waren een aantal mensen niet aanwezig. Dat is

DEBATTEN

volledig coronaproof verlopen. Dus mensen zaten op afstand. Er werden mondklappers gedragen als ze zich verplaatsten, er was ventilatie. Er waren twee externen aanwezig, maar die externen waren hybride aanwezig. Dus digitaal. Dat waren vroegere collega's waar de heer De Smet lang mee heeft samengewerkt. Die waren dus op het scherm aanwezig. Maar ik denk dat ik hier wel mag stellen dat wij een gelijke behandeling hebben uitgevoerd vorig jaar voor alle personeelsleden. Maar nogmaals, er is uitstel van huldiging, maar zeker en vast geen afstel. Ik hoop dat dit een voldoende antwoord is.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dank u wel.
Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik dank mevrouw gedeputeerde voor haar antwoord. Uiteraard kan ik niet akkoord gaan met uw interpretatie als dat zou zijn een gelijke behandeling. Collega's, 67 mensen zijn op pensioen gegaan. Waarvoor ook al van ons en onze provincieraadsleden allemaal al een dikke proficiat voor die 67 gepensioneerden. Zij hebben allemaal een mooi kaartje gekregen. Zij hebben een cadeaubon van 50 euro gekregen. Inderdaad, mijn vraag was: de connotatie die er heerst in gevolge de niet gelijke behandeling. We hebben 67 gepensioneerden en we hebben die geen feest gehad hebben. Ik hoor misschien in klein dienstverband iets geweest. Maar daar is mevrouw gedeputeerde nogal onduidelijk over. Maar waar zij wel duidelijk over is, waarvan akte, is dat er wel een viering is geweest voor de provinciegriffier in de banketzaal met een werklunch. Men noemt het hoe dat men wil. Met het managementteam in de banketzaal. Een feestzaal. Met dertien mensen aanwezig. Voor mij, als dat voor jullie een gelijke behandeling is, is dat voor mij niet. Ik vind dat geen gelijke behandeling. We hebben 67 gepensioneerden en we hebben geen viering, geen huldiging en dan de huldiging voor de provinciegriffier is wel doorgedaan in de banketzaal. Ik denk dat de connotatie welke dat er heerst op de werkvloer en die aan mijn oren komt – inderdaad, ofwel ga je een goede communicatie moeten voeren ten opzichte van de andere personen, maar ik denk niet dat hier kan sprake zijn van een gelijke behandeling. Dus de verantwoording heb ik nog niet gehoord. Waarom is er dus voor de 67 gewone gepensioneerden geen viering geweest of geen banketzaal met dertien personen? En het verschil met de viering voor de provinciegriffier, wel in de banketzaal.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel. Mevrouw Gillis en de heer Moens. Mag ik nog eens herhalen dat als u het woord vraagt, dat u het woord 'woord' typt in de chat. Ik zie soms wel handjes. Mevrouw De Troyer, geen probleem, omdat ik u nu in beeld zie, maar soms zie ik handjes. Ergens zie ik dat er een handje opgestoken is. Maar het is voor mij niet zo eenvoudig om dan te gaan zoeken van wie dat handje is, omdat ik maar negen personen op mijn scherm zie. Voor de rest zie ik bolletjes. Maar goed.
Mevrouw Gillis.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mevrouw De Troyer, ik wil toch nog even heel duidelijk stellen dat er geen sprake is van een viering als er een vergadering is met het MAT. Daar wordt een lunch aan gekoppeld. En dat is in de banketzaal omwille van het feit dat men net de afstand daar kan bewaren. Omwille van het feit dat men dan coronaproof dat kan doen. Dan begrijp ik niet goed dat u zegt: een ongelijke behandeling tussen de personeelsleden. Daar kan ik mij echt niet mee akkoord verklaren. Misschien kan mijn collega Kurt daarop antwoorden, want hij is lid van het MAT en hij was daarop aanwezig.

Mevrouw de voorzitter

Ja, mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mevrouw De Troyer, ik vind dat u een beetje uit de bocht gaat. Want u hebt het over gelijke behandeling. Ik moet zeggen: in het verleden heeft men nooit gelijk behandeld. Neen, neen. Deze legislatuur niet, maar ook de vorige legislaturen niet. Als er een gouverneur, een député, een griffier op pensioen gaat, want u hebt ernaar verwezen, dan is daar een ceremonie aan gekoppeld. De traditie heerst dat die persoon – of dat nu de gouverneur is, de griffier of een député, dat er met de deputatie een keer wordt gaan eten. Meestal is dat in een betere klasserestaurant. Dat was in het verleden zo. Tot nu toe hebben we dat nog niet kunnen doen. Ook niet voor het afscheid van de waarnemend griffier, maar ook niet voor de heer De Smet. Dus dat is niet doorgegaan. Die ceremonie is er nochtans altijd. Er is een uitgebreide feestviering met het MAT. Nu was het een werklunch. Een werkvergadering met een lunch aan gekoppeld. Normaal, als een gouverneur, een député of een griffier op pensioen gaat, is er dikwijls ook iets voor de raadsleden. Dat was er niet. Dus als u spreekt over gelijke behandeling, dat was er in het verleden niet, dat is er nu ook niet. Maar in deze maakt het niet het verschil. Die ceremonies zijn niet doorgegaan. Wij hopen vooralsnog om deze wel te kunnen laten doorgaan. Want ik vind dat mensen er recht op hebben. En zoals mevrouw Gillis zegt: ook onze gepensioneerden die wij jaarlijks twee keer ontvangen, die hebben daar recht op. Dus we moeten zien dat we dat op een of andere manier kunnen goed trekken. Maar zeggen dat er een niet gelijke behandeling is, vind ik eigenlijk niet correct. Omdat er een aantal ceremonies die normaal zouden doorgaan, niet zijn doorgegaan.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Ja. Inderdaad, ik had nog kort het woord gevraagd. Mijnheer eerste gedeputeerde, u moet zich zo kwaad niet maken. Mijnheer gedeputeerde, ik wil u toch maar zeggen dat het in het verleden anders zou zijn geweest. Mijnheer gedeputeerde, ik was in het verleden, zoals mevrouw de voorzitter, amper provincieraadsvoorzitter en wij zijn niet betrokken of nooit betrokken geweest met restaurantbezoeken van gedeputeerden. Ik wil u dat toch ook maar eens duidelijk zeggen.

Mevrouw de voorzitter

Dat klopt.

Mevrouw De Troyer

Voilà. Dat is zo, mevrouw de voorzitter. Maar bon, ik weet wel – en dat is de insteek en ik ben nog een brave, mijnheer gedeputeerde en mevrouw gedeputeerde Gillis. Als ik zoiets hoor, dan ga ik met geen stoute vragen naar de raad, maar dan vraag ik wel met brave vragen naar de waarheid. En als er dan zoiets is, dan blijf ik altijd beleefd. Maar ik wil dat toch horen om de connotatie op onze werkvloer weg te krijgen. En omdat ik dus hier wel voel dat er iets is. Het is voor mij om het even, mijnheer gedeputeerde, mevrouw gedeputeerde. Maar de communicatie naar andere personeelsleden toe, misschien kunt u daarover duidelijkheid geven. En laat ons toch eerlijk zijn. Men spreekt tegenwoordig niet meer over problemen. Men spreekt over issues. Hier spreekt men over een lunch, een werkvergadering. Als er iemand op pensioen gaat, kan ik mij toch onmogelijk voorstellen dat er veel over het werk zal gepraat worden. Laat ons gewoon eerlijk zijn met onszelf. Dat gevoel leeft daar op de provincieraad. U zult met uw personeel daarover spreken of niet spreken. Mijn taak is dat aan te brengen en om te zien dat het stop met die connotatie, dat daar geen problemen meer zijn. Ik dank u.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dank u wel, mevrouw De Troyer. Uiteraard is het goed om die vragen te stellen en om daar ook een antwoord op te krijgen. Maar helaas inderdaad, corona komt er altijd zo tussenfietsen. Dat is helemaal niet fijn, voor niemand. Ik zou het hier willen afsluiten, mijnheer Moens. Tenzij u echt nog een zeer prangende, dringende aanvulling te doen heeft.

De heer gedeputeerde Moens

Ja, het is echt wel dringend. Ik ben niet kwaad op mevrouw De Troyer. Ik vind mij hier op. Dat is de aard van het beestje. Maar ik ga absoluut niet kwaad worden, mevrouw De Troyer. Dat ligt moeilijker in mijn hart.

Mevrouw de voorzitter

We zouden u daar niet durven van verdenken, mijnheer Moens. Maar goed dat u dit nog eens expliciet vermeldt.

Mevrouw De Troyer

Waarvan akte. Voilà. Geen probleem.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dank u wel. Dan komen we bij de volgende vragen. Dat zijn drie vragen die ik zou voorstellen om die te bundelen. Ze gaat niet over hetzelfde, maar wel over wateroverlast.

PUNT 16. VRAAG VAN CHRISTIAN BAUWENS (OPENBARE ZITTING)

Overstromingen in Erpe-Mere – Haaltert

PUNT 17. VRAAG VAN OLAF EVRARD (OPENBARE ZITTING)

Gebruik van bufferbekkens bij extreme weersomstandigheden

PUNT 26. VRAAG VAN PETER HERTOEG (OPENBARE ZITTING)

Wateroverlast Heibeek te Lebbeke

Mevrouw de voorzitter

Ik stel voor dat deze vraagstellers eerst hun vragen stellen en dat wij dan eerst het woord geven aan de deputatie voor een antwoord. Dus we starten met de heer Bauwens. Mijnheer Bauwens.

De heer Bauwens

Dank u, voorzitter. Begin februari, namelijk 3 februari, werden na een hevige regenval onder andere in Haaltert en Erpe-Mere en al die aansluitende kleinere gemeenten verschillende straten onder water gezet. De Beekstraat in Mere liep woensdagmiddag helemaal vol, nadat andermaal de fameuze

Molenbeek buiten haar oevers trad. Ook Erpe, Aaigem alsook de Egemstraat, Windmolenstraat en Oudebaan in Bambrugge, ook een deelgemeente van Erpe-Mere, moesten eraan geloven. Er zijn al heel wat inspanningen in het verleden geleverd om wachtbekkens aan te leggen. Is de Molenbeek echter niet beheersbaar of is er onvoldoende werk gemaakt van overstromingsbekkens? Wat is er nog mogelijk om dit in de toekomst te vermijden bij plotse grote regenval? Dat was mijn vraag.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Dan de heer Evrard.

De heer Evrard is even uit beeld. Dan zal ik eerst de heer Hertog zijn vraag laten stellen.

De heer Hertog

Dank u wel, voorzitter. Collega's, je zou het vandaag niet zeggen als je naar buiten kijkt, maar tot voor kort regende het nogal veel. Januari was een zeer natte maand met alle risico's voor wateroverlast tot gevolg. De vorige spreker heeft er al op gewezen. Nochtans vind ik eerlijk gezegd dat ondanks het feit van de zeer grote regenval de wateroverlast gelukkig nog redelijk beperkt gebleven is. Elke overlast is er één te veel natuurlijk. Dat begrijp ik. Er komt dan altijd iemand van het Vlaams Gewest op televisie vertellen hoe goed de bufferbekkens het wel niet gedaan hebben. Maar wij weten natuurlijk allemaal dat in Oost-Vlaanderen de provincie eigenlijk meer bufferbekkens heeft dan het Vlaams Gewest. Maar dat zeggen ze er nooit bij. Maar mijn vraag gaat eigenlijk over een beek in Oost-Vlaanderen die in beheer is van de provincie Oost-Vlaanderen, namelijk de Heibeek in Lebbeke en die niet alleen een groot probleem heeft bij grote wateroverlast, maar die bijna altijd een probleem heeft. Dus het is nog te begrijpen dat er problemen zijn met sommige beken wanneer er zeer grote wateroverlast is, maar het is eigenlijk niet te begrijpen dat dat zich voordoet met zowat elke bui die naar beneden komt. Dat gaat dus over de Heibeek in Lebbeke. Meer bepaald ter hoogte van de Hof-ter-Ventstraat waar dus eigenlijk nog altijd overlast optreedt, zelfs bij de bewoners in huis. Dat zou te maken hebben met een overwelfde waterloop, de Heibeek, waarvan de betonelementen in de waterloop zouden ingestort zijn en waardoor die verstopt is. Dat zou toch al een tijdje geweten zijn bij de provincie.

Vandaar mijn concrete vragen. Is de provincie op de hoogte van deze specifieke problemen? Is er een dossier tot aanpak van dit probleem in de maak? Hoe zal de aanpak er precies uitzien? Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dank u wel, mijnheer Hertog. Dan komt de heer Evrard nu aan bod over zijn vraag over de bufferbekkens.

Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik moest even op zoek achter mijn vraag. Goed, mijn vraag is wat algemener. Het gaat niet over specifieke wateroverlast, maar wel over het gebruik van bufferbekkens bij extreme weersomstandigheden. In Vlaanderen werden en worden wachtbekkens aangelegd, uiteraard met als voornaamste doel water te bufferen bij overvloedige regenval en dit om overstromingen en aanverwante calamiteiten te vermijden. Toch kregen de voorbije regenval nog heel wat straten en wijken af te rekenen met problemen als gevolg van overstromingen van beken, waarlangs reeds bufferbekkens in gebruik zijn of beter gezegd: zouden moeten geweest zijn. Het was opvallend dat sommige bufferbekkens niet of laattijdig werden gevuld. Met alle problemen natuurlijk van dien. De overstromingen in Erpe-Mere zijn hier een goed voorbeeld van. Tot slot kunnen dergelijke bufferbekkens ook een ecologische meerwaarde bieden, natuurlijk mits een juist en efficiënt beleid. Ik stel mij dan ook de vraag welke instanties in feite verantwoordelijk zijn voor het beheer van deze bufferbekkens.

Mijn concrete vragen. Wie is de hoofdverantwoordelijke en/of eindverantwoordelijke voor het algemeen beheer van de bekkens? Wanneer wordt beslist of een wachtbekken volgelopen wordt of men een wachtbekken laat vollopen? Wie beslist dit? Wordt hiervoor overleg gepleegd tussen de VMM, lokale besturen, het provinciale niveau en eventuele andere actoren? Zo ja, met welke en wie neemt dan de

DEBATTEN

leidende rol op zich? Zijn er beleidsniveaus of middenveldorganisaties die hier een louter adviserende rol hebben? Zo ja, welke? Wat betreft het ecologisch beheer van deze bekkens: vindt er overleg plaats tussen de VMM, de lokale besturen, het provinciale niveau en eventuele andere actoren? Zo ja, met welke en wie neemt hier de leidende rol? Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Mevrouw Grillaert.

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Dank u wel, voorzitter. Een hele mond vol en heel veel vragen voor mij als het gaat over water. Ik ga ze proberen chronologisch te beantwoorden. Chronologisch in die zin dat ik eerst ga inpikken op de vraag van de heer Evrard, omdat dat een algemeen kader is en dan ga ik inpikken op de situatie van Erpe-Mere en dan ten laatste de vraag van de heer Hertog in Lebbeke. Eerst en vooral, mijnheer Hertog, u heeft 200 procent gelijk. Elke keer als er wateroverlast is, horen we dat VMM zegt: onze bufferbekkens hebben goed gewerkt. Dus voor alle begrip, beste collega's, wij hebben als bestuur 32 gecontroleerde overstromingsgebieden in ons beheer. Dat gaat over 760.000 m³ water. Dat is enorm veel. Hier en daar zit VMM er ook nog tussen. Hier en daar ook nog een gemeente. Dus ja, ik heb mij ook wel een beetje geërgerd aan de communicatie daarrond, maar ik vrees dat dat een oud zeer is. We gaan nog altijd op dezelfde nagel blijven kloppen. Collega Hertog, u mag gerust zijn dat ze ons niet vergeten. Dat is dus een beetje de cijfertjes. Straks pik ik in op Erpe-Mere en de Molenbeek. Maar wat eigenlijk de essentie is, dat waterbeheersingsinfrastructuur, want daar gaat het eigenlijk over, is een soort telemetriesysteem op afgesloten, waardoor het eigenlijk bijna volautomatisch allemaal gedaan wordt. Dus het vullen en legen van overstromingsgebieden. Daar steekt een algoritme achter. Dat is allemaal zeer technisch. We hebben daar mensen voor die dat allemaal goed opvolgen. Maar het is eigenlijk de bedoeling dat er realtime gekeken wordt wat op welk moment wordt gedaan. Op zich moeten wij zeggen dat onze bufferbekkens naar behoren gewerkt hebben. Als u zegt dat er wateroverlast was, dat klopt. Maar eigenlijk is er naar ons weten één enkele garage overstroomd. Daar is onze belangrijkste bezorgdheid altijd dat de huizen niet overstroomden. Dus ik durf te beweren, moesten onze bufferbekkens niet gewerkt hebben, dat het heel veel erger zou geweest zijn. Dat wordt mij trouwens ook zo bevestigd door de mensen op het terrein en ook door de mensen van het beleid, bijvoorbeeld in Erpe-Mere. Dat even ter inleiding.

Niet alle overstromingsgebieden zijn uitgebreid of zijn uitgerust met een volautomatische besturing. Er zijn ook nog systemen met een schuif. Bijvoorbeeld in Kruisem is er een schuif opengezet moeten worden om te zorgen dat daar geen wateroverlast was. Maar ook daar zit een doorlaatdebiel op, wat ervoor zorgt dat er genoeg capaciteit is om overlast te vermijden. Dus op het moment zelf wordt niet bepaald wat er moet gebeuren. Dat is allemaal op voorhand bepaald. Dat is allemaal met modellen berekend. Dus op zich is dat niet het moment zelf dat er beslist wordt. Wel kan er op het moment zelf nog extra ingegrepen worden. Dat is bijvoorbeeld ook zo gebeurd in Merelbeke, omdat het bufferbekken in Oosterzele op een bepaald moment zeer goed gevuld was. En omdat Merelbeke stroomafwaarts zit en op een bepaald moment nog heel veel water te verwerken kreeg en daar zijn nog extra pompen ook opgeroepen. Ook de werking van de uitstroomconstructie is eigenlijk een inherent deel van het ontwerpproces. Waarom natuurlijk? Van zodra dat alles gebufferd wordt, moet het op een bepaald moment ook zo snel mogelijk weg. Afhankelijk van de situatie. Want als er nog extra regen wordt verwacht, moet terug die veiligheids capaciteit van dat bufferbekken gewaarborgd worden. Dat is een beetje het algemene kader. Ik kan u echt wel zeggen dat onze provinciale infrastructuur zeer naar behoren heeft gewerkt. U vraagt ook naar het ecologisch beheer van deze gebieden. Bijvoorbeeld, hetgeen ik daarnet al heb aangehaald, Oosterzele, een van onze grootste overstromingsgebieden, ik denk zelfs het grootste, daar is een waterbergingsfunctie met vooral een natuurfunctie. Daar wordt in overleg met ANB een beheerplan opgesteld. Dat is vooral met schapenbegrazing en maaien met afvoer. Voor de Molenbeek, waar ik het direct ga over hebben in Erpe-Mere, is er een erfdienstbaarheid van onderwaterbezetting afgesloten en zijn de gronden eigendom gebleven van de eigenaar. Dus ik kan niet zozeer zeggen dat er een algemene regel is van: op dat gebied gebeurt dat en zo verder. Het is eigenlijk per gebied te bekijken hoe we inzetten op ecologisch beheer al dan niet. Wat de overstromingen van Erpe-Mere en Haaltert betreft, een kleinere gemeente, voorzitter, ik heb dat gehoord, u ook misschien.

Mevrouw de voorzitter

Alles is relatief.

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Alles is relatief. Het is eigenlijk zo: Erpe-Mere wordt doorkruist door twee Molenbeken. Beide waterlopen ontspringen in Zottegem. Maar je hebt de Molenbeek met nummer zoveel en die mondt in Wichelen uit en de Schelde. En je hebt de andere Molenbeek die eigenlijk behoort tot de tenderbekken en vloeit tot Hofstade in de Dender. Ze hebben eigenlijk alle twee hetzelfde probleem. Namelijk: ze stromen door een smalle vallei, waardoor als er neerslag is, dat er eigenlijk snel een reactie komt en ook zeer snel verzadiging van de bodem. De Molenbeek 115 is over de volledige lengte in beheer van ons bestuur. Als het gaat over de wateroverlast daar, dan gaat het over de Egemstraat, de Bosstraat en de Windmolenstraat en daar heb ik al van gezegd: eigenlijk werden daar geen woningen bedreigd. Het is wel tijdelijk afgezet voor verkeer. Ook ter hoogte van de Oudenaardsesteenweg hebben we de woningen kunnen vrijwaren van de wateroverlast. Uiteindelijk moeten wij zeggen dat sinds februari 2020 het overstromingsgebied ter hoogte van de Biezenstraat operationeel is. Daar gaat het over een waterberging van 42.000 m³. Dat is ruim 5 ha. Het heeft eigenlijk al zijn nut bewezen. Maar we weten ook dat daar eigenlijk nog niet voldoende is. Dus daar heeft u wel een punt. De waterstanden in de waterloop waren zeer hoog. Maar dat heeft te maken met ook daar het opwaarts gebied en de Callebautdreef. Daar moet nog van alles gerealiseerd worden. Maar dat heeft te maken ook nog met de KMO-zone die daar zit. Daar is nog wel wat werk aan de winkel. Dus als u zegt: wat kan er nog meer gedaan worden? Wel, daar kan nog wel wat meer gedaan worden. Maar dat wil niet zeggen dat hetgeen er al is, niet gewerkt heeft.

De Molenbeek 5021, eigenlijk 021, die is in beheer van het provinciebestuur, maar ook in het beheer van de VMM. Dus daar kan ik minder over zeggen. Maar ook daar is ervoor gezorgd dat door de werken daar minder wateroverlast was en dat daar ook heel veel water is vastgehouden. Wat we wel nog hebben, is dat er een gecombineerd project van Aquafin op stapel staat met de gemeente Erpe-Mere en ons bestuur om bij de uitvoering van een rioleringsproject in de Beekstraat-Visser een gezamenlijke buffering uit te bouwen. Dat is eigenlijk een klein gebied van 3.000 m³. Maar goed, alle beetjes helpen.

Conclusie. Het werk is nog niet af, maar het is niet alleen buffering dat belangrijk zal zijn, maar ook erosiebestrijding en het beperken van het afvloeien van het water van verharde en onverharde oppervlakten. Ook dat is belangrijk.

Dan collega Hertog, Lebbeke. Ik had u graag gezegd dat het al opgelost was. Maar het is nog niet opgelost. Het is al een oud zeer, u heeft daar absoluut gelijk in. Er zijn daar een aantal problemen. Eén probleem is dat daar blijkbaar een riolaansluiting lager zit dan andere riolaansluitingen. Dat gaan we bekijken met een cameraonderzoek. Dan is er de problematiek van de overwelfde Heibeek. Die is ooit tijdelijk overwelfd geweest in 1999, om maar te zeggen. Sindsdien zijn er een aantal verzakkingen geweest. In 2019 is ook al vastgesteld dat de betuining daar ook niet zo goed meer is. Er wordt een oeverversterking geplaatst en de betonelementen worden teruggeplaatst. In 2021 werd vastgesteld dat er opnieuw een verzakking is van de betuining en betonelementen hebben ook wel een vlotte afvoer verhinderd. Dus de betuining moet volledig hersteld worden. Eigenlijk wensen wij na die betuining de betonelementen niet meer terug te plaatsen. In januari 2021 werd er ook aan de gemeente gevraagd om de welfsels te verwijderen en af te voeren, zodat de provincie de betuining kon herstellen. We zijn daar allemaal bezig, met de gemeente en met de technische diensten, om dat vlot te laten verlopen. We gaan ook nog een grondige ruiming doen van de eerste 50 meter stroomafwaarts van de overwelfde beek en zullen eventueel alle obstakels ook daar verwijderen indien nodig. Dat is de komende weken gepland. Dus had uw vraag een beetje later gekomen, het was misschien wel opgelost geweest.

Nu, we hopen dat dat voldoende is. Kunnen wij dat garanderen? Ik denk het niet. Maar een volgende stap is natuurlijk het terug opensnijden van de bedding. De volledige bedding. Dus dat is een ander werk dat eventueel noodzakelijk kan zijn. Maar we gaan beginnen met het begin. Zoals altijd. We werken stap voor stap en hopelijk raakt het daarmee opgelost. Voorzitter, ik ben er door gefietst, door de drie vragen. Uiteraard zijn er nog heel veel techniciteiten die de diensten kunnen verlenen als er nog vragen zijn. Ze staan ten uwen diensten sowieso.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Hertog.

DEBATTEN

De heer Hertog

Mag ik, mevrouw gedeputeerde, het zo samenvatten dat de betuining wordt hersteld, dat er een ruiming van de waterloop zal gebeuren en ook andere obstakels worden weggeruimd? Dat is op korte termijn. En dat op middellange termijn de tijdelijke overwelving sinds 1999 zal verwijderd worden en de waterloop terug in de open bedding zal terechtkomen? Klopt dat?

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Die eerste twee kloppen alleszins. We zullen zien wat de gevolgen daarvan zijn. Indien het echt niet anders kan, dan gaan we overgaan tot het laatste. Maar dat is natuurlijk een veel ingrijpender werk, dus dat op de middellange termijn durf ik zeker niet te beloven.

De heer Hertog

Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dan kunnen we overgaan naar de volgende vraag.

PUNT 18. VRAAG VAN GREET DE TROYER (OPENBARE ZITTING)

Werken bij de provincie, ongeacht leeftijd?

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik had een vraag inderdaad. Wanneer wij kijken naar het vacaturebeleid van het bestuur en ik kijk daar regelmatig naar. Ik zei het ook tegen een aantal mensen die op zoek zijn naar werk. Kijk eens naar de vacatures op de provincie. Nu, er zijn daar mogelijk – mogelijk, ik ga mijn woorden wikken – discriminerende aspecten aan en meer specifiek wat betreft de leeftijd.

Mijn vragen zijn dan ook: welk leeftijdsbeleid voert de provincie in concreto? Staan de vacatures ook open voor oprustgestelden die zich nog nuttig wensen bezig te houden als bijbetrekking of om bijvoorbeeld tekorten op te vangen of talentmatig iemand te versterken of mogelijk als vrijwilliger? In onderwijs is daar sprake van. Hoe zit dat in het algemeen? In welke sectoren zijn er mogelijkheden en worden die ook benut? Worden die dan ook actief gepromoot? Zo ja, op welke wijze? Ik verwijs dan ook naar de plannen van minister Somers over pensioenrecht versus pensioenplicht. Het maakt een nieuwe evolutie door. Het is misschien geen evolutie, het kan best een revolutie worden. Heeft ons bestuur plannen om daar actief op in te spelen? Zijn daar initiatieven lopende? Welke voorbereidingen worden hiervoor gedaan? Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Troyer.
Mevrouw Gillis.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mevrouw De Troyer, ik denk dat een leeftijdsbewust personeelsbeleid breder gaat dan enkel mensen langer in dienst laten na hun pensioengerechtigde leeftijd of gepensioneerd aan te nemen, aan te werven. Op initiatief van het departement personeel werd in 2018 vanuit de interne begeleidingscommissie, de gelijkekansencommissie, een project opgestart rond leeftijdsbewust personeelsbeleid. Het beoogde doel van dit project is te komen tot een duurzame inzetbaarheid van personeelsleden, zowel voor de werkgever, maar ook voor de werknemer, het team en uiteindelijk de ganse organisatie. Daar zijn een aantal aandachtspunten. Ik denk bijvoorbeeld aan het aanwezigheidsbeleid. Iemand vertrekt op pensioen, is de kennis en expertise voldoende doorgegeven aan de andere personeelsleden? De intensiteit van het werk, moet daar fysieke arbeid voor gedaan worden of is dat enkel mentale arbeid? De snelheid van het werk. Bijvoorbeeld: moet de persoon met deadlines werken of niet? De balans tussen privéleven en werkgerelateerde job. Zich goed voelen in zijn job. Is de job afwisselend? Dus er zijn een aantal aandachtspunten die we moeten meenemen. Personeel moet zich in alle leeftijdsgroepen natuurlijk goed voelen. Vanuit die projectgroep werd het personeel reeds twee maal bevestigd. Daar zijn een aantal acties rond gekomen. Acties enerzijds rond draagvlak, rond voorkomen, maar ook rond verhelpen. Ik verduidelijk even.

Bijvoorbeeld acties rond draagvlak. Bijvoorbeeld: de demografische evoluties moeten we blijven opvolgen. We kunnen vooroordelen wegnemen door workshops te geven. We kunnen specialisten aanstellen voor bepaalde mensen verder te begeleiden. Bijvoorbeeld loopbaanbegeleiders.

Een aantal voorbeelden van acties om te voorkomen zijn bijvoorbeeld permanente scholing faciliteren. De mensen ertoe aanzetten om gebruik te maken van de mentale fitheidsregelingen die we aanbieden. De jobtevredenheid regelmatig meten. Het voorzien van juiste ergonomische middelen, zodanig dat het werk aangenaam kan uitgevoerd worden.

Acties om te verhelpen. Bijvoorbeeld: moet iemand geheroriënteerd worden in zijn job? Een peter-meterschap voor nieuwkomers. Een dienst versterken door bijvoorbeeld aan sociale tewerkstelling te voldoen.

Wat betreft selecties, bij selecties wordt geen rekening gehouden met de leeftijd van de kandidaten. Dat betekent dus ook dat gepensioneerd voor alle vacatures kunnen meedingen. Zij moeten natuurlijk alleen voldoen aan alle aanwervingsvoorwaarden. Ik moet wel meegeven, mevrouw De Troyer, dat het eigenlijk zeer sporadisch gebeurt dat gepensioneerd zich kandidaat stellen voor een vacature. Nu, we vinden het belangrijk kandidaten die gepensioneerd zijn en die bijna aan de pensioengerechtigde leeftijd komen, dat die voldoende geïnformeerd zijn welke financiële impact dat heeft op hun pensioen. Ofwel kunnen zij zichzelf informeren ofwel gaan wij hen informeren, zodanig dat zij uiteindelijk niet voor verrassingen nadien komen te staan. Dat is een belangrijk iets dat we willen meenemen.

Nu, voor het personeel dat reeds in dienst is, geldt voor de statutaire mensen artikel 148 van onze RPR. Dat zegt: mensen die de pensioengerechtigde leeftijd bijna bereiken en die eigenlijk langer in dienst willen blijven, die moeten een advies vragen aan het MAT, dus het managementteam, en ook aan de eerste evaluator. Als zij daar een positief advies voor krijgen, dan kunnen zij één jaar langer in dienst blijven met telkens een verlenging van één jaar. Dus mensen die langer willen blijven werken dan hun pensioengerechtigde leeftijd vragen een advies aan de eerste evaluator en aan het managementteam. Voor een contractueel personeelslid kijken we naar artikel 153 van de RPR. Die is eigenlijk gelijklopend. Dus advies vragen aan de eerste evaluator en aan het managementteam. Maar daar staat geen tijdsgrens op. Dus die mensen moeten niet voor één jaar die aanvraag doen, die kunnen dus voor een langere periode die aanvragen doen. Nu, zowel voor statutaire als voor contractuele personeelsleden kan die vraag komen vanuit het personeelslid zelf of vanuit de dienst. Ik heb daarstraks verwezen naar: is er nog voldoende kennis en expertise aanwezig? Dan zal eventueel de dienst dat kunnen vragen.

Nu, personeel dat reeds in dienst is en dat na de pensioengerechtigde leeftijd wenst te blijven, vraagt dus een advies aan bij de eerste evaluator en bij het managementteam om conclusies te trekken. Dat is natuurlijk niet het geval voor mensen die reeds op pensioen zijn en die meedoen aan een vacature en hier op de provincie willen komen werken.

Wat betreft vrijwilligerswerking. Die hebben wij inderdaad. Dat is ook voor alle diensten. Mensen die dus nog langer in dienst willen blijven, kunnen dat doen. Dat is in overleg natuurlijk met het diensthoofd of de directie van de dienst. Zij kunnen op de eigen dienst blijven werken als vrijwilliger, maar zij kunnen ook zich heroriënteren naar andere diensten.

Nu, functies als bijvoorbeeld een niet-inwonend huisbewaarder of een busbegeleider, dat zijn vacatures die heel moeilijk kunnen ingevuld worden. Die spelen wij dan wel zelf door naar de mensen die op pensioen zijn om te zeggen: kijk, hebben jullie interesse om eventueel die functies in te vullen?

Nu, wat betreft de plannen – en ik zeg heel duidelijk: de plannen van minister Somers, ik denk dat ik enkel daar nog maar iets van gelezen heb in de pers. Daar is nog geen nota van. Er staat eigenlijk nog niets definitiefs op pensioen. Dus wij zijn daar voorlopig nog niet mee bezig, omdat we willen afwachten

DEBATTEN

of die plannen uitgewerkt worden en of ze dan gelden voor Vlaamse ambtenaren of ook voor de ambtenaren van lokale besturen. Alstublieft.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Volstaat dat als antwoord, mevrouw De Troyer?

Mevrouw De Troyer

Dank u, mevrouw de voorzitter. Dank u, mevrouw gedeputeerde, voor het antwoord. Uit het antwoord zult u willen begrijpen dat ik daar toch nog met een aantal vragen zit. Eerst en vooral, misschien zal ik het eens op de agenda laten plaatsnemen van een commissie. Want ik vind dat toch een belangrijk item. U zegt: voilà, in 2018 is er een project gestart. Zijn daar verslagen over, eindverslagen? We zijn 2021, collega's. Er zijn een aantal acties gebeurd. Wat is het eindrapport van dat in 2018 opgestarte project? Zijn er getallen, cijfers? U spreekt van weinig kandidaat-gepensioneerden. Weinig, wat moet ik mij daarbij voorstellen? Over welke getallen gaat dat? Ik stel toch vast, collega's, en daar moet toch eens over nagedacht worden, dat er hier sprake kan zijn dat er toch een discriminerend aspect is wanneer men vacatures openstelt en dat men naar de leeftijd – dat daar toch iets discriminerend is. Men zegt: men moet voldoen aan alle vereisten. Uiteraard, iedereen. Er is weinig verschil tussen de statutairen en de contractuelen. Maar ik begrijp niet goed waarom zij dan nog bijkomend bij de voorwaarden, bijkomend nog een advies moeten hebben van het MAT en van de eerste evaluator. Is dat decretaal? Is dat verplicht? Ik vind dat toch een beetje discriminerend. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Troyer. Heb ik het goed begrepen dat u dit nog eens op een commissie wilt verder uitgeklaard zien?

Mevrouw De Troyer

Inderdaad. Omdat ik toch ten eerste die resultaten wil zien van die projecten van 2018. Ten tweede had ik graag – maar mevrouw gedeputeerde gaat mij daar eventueel wel op antwoorden, die cijfers. Weinig, wat moet ik mij daarbij voorstellen, bij die weinigen? Ten derde, om toch eens na te kijken of daar geen discriminatie is wat betreft de adviezen die men moet inwinnen van het MAT en de eerste evaluator. Dat zijn drie vragen.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Gillis.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Ja, ik zou daar nog graag even op willen antwoorden. Ik ga navraag doen naar conclusies en verslagen. Ik ga ook de cijfers navragen. Maar ik weet niet waar u naar verwijst als u over discrimineren spreekt. Ik denk dat het gelijklopend is, zowel voor statutairen als voor contractuelen, dat zij een advies vragen. Zij moeten een advies vragen willen zij verder kunnen werken, zowel aan de eerste evaluator als aan het managementteam. Daar is niets discriminerend in. Het enige dat je kunt zeggen, is de tijdsduur. Maar dat zijn zaken die vastgelegd zijn in de RPR.

Mevrouw De Troyer

Wel, daarover zal ik dan zelf een keer verder onderzoek doen, omdat ik vind dat dat niet correct is. Dat gevoel geeft mij niet waarom men dat een jaar langer – men moet dat vragen voor één jaar en dan moet men elke keer die verlenging vragen met één jaar. Telkens weer dat advies van het MAT en telkens weer dat advies van de eerste evaluator. Maar ik zal daar opnieuw op terugkomen.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Wordt vervolgd. Dank u wel.

PUNT 19. VRAAG VAN GREET DE TROYER (OPENBARE ZITTING)

Huldiging van bedrijven, al dan niet vergunningsplichtig als verdienstelijke Oost-Vlaming

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Collega's, heren, dames gedeputeerden, wij hebben met plezier – ik heb ervan genoten, van het eerste optreden en de huldiging van onze mevrouw gedeputeerde, mevrouw Vervliet, bij de huldiging van de verdienstelijke Oost-Vlaming. Maar u ziet hoe gevaarlijk dat allemaal is. Ik ga daar geen namen bij noemen, maar een provincie huldigt, een provincie apprecieert en het is ons provinciaal belang. Maar, collega's, de grote maren komen weer. Zijn er onder de bedrijven die dit jaar en vorig jaar gehuldigd werden bedrijven die vergunningsplichtig zijn? Is er in dat vergunningsplichtig zijn ook een provinciale rol weggelegd? En ongeacht de bevoegde vergunningsverlenende overheid, is het wel wijs om het risico te lopen bedrijven die vergunningsplichtig zijn te huldigen? Hoe voorzichtig, collega's, wordt daarmee omgegaan bij de selectie? Wordt daarnaar gekeken? Wordt dat onderzocht? Dat zijn mijn concrete vragen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Ik denk dat de heer Moens daar gaat op antwoorden.
Mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Dat klopt. Mevrouw De Troyer, de zin van uw vraag ontgaat mij eigenlijk een klein beetje, want over welk soort vergunning heeft u het juist? Gaat het over een omgevingsvergunning? Gaat het over een sociaaleconomische vergunning? Een vergunning voor ambulante activiteiten? Ik vermoed dat u als juriste ongetwijfeld beter zelf op de hoogte bent dan ikzelf. Maar ik vrees dat men als zelfstandige een activiteit wil uitoefenen, men vroeg of laat toch wel ergens een vergunning nodig heeft. En ja, de kans bestaat dat het provinciebestuur daarin betrokken is. Maar laat ons duidelijk zijn: het is niet omdat iemand gehuldigd is als verdienstelijke Oost-Vlaming, dat dat bedrijf in kwestie bij de deputatie gemakkelijker pakweg een vergunning kan krijgen. Ik ga eerlijk zijn: aan dit soort 'ons kent ons'-cultuur doet deze ploeg niet mee. Als we in de toekomst bedrijven gaan uitsluiten die nooit een vergunning nodig hebben om hun activiteiten uit te oefenen, dan lijkt mij de spoeling wel heel erg dun te worden. Natuurlijk, vanzelfsprekend kiezen wij onze verdienstelijke Oost-Vlamingen met de nodige zorgvuldigheid. Er wordt door de dienst economie, maar ook door de dienst communicatie, een soort longlist opgesteld waar de deputatie zich over beraadt. Maar ook andere diensten geven dikwijls een insteek. Uiteraard gebruiken wij daarvoor ons gezond verstand. Maar je kan natuurlijk niet alles weten. Ik ga eerlijk zijn: ik zou niet het aantal sporters dat achteraf een medaille terug moet inleveren ook de kost willen geven. Wat we in de toekomst wel gaan doen, sowieso los van die verdienstelijke Oost-Vlaming, is op een iets meer structurele manier nakijken of er inferentie is tussen de verschillende dossiers, positief of negatief. Ik

DEBATTEN

denk dat we dat wel kunnen doen. Maar dan ook nog, mevrouw De Troyer, is het onmogelijk om alles te ondervangen. Tenslotte in ons land, en gelukkig maar, is iedereen onschuldig tot het bewijs van het tegendeel. Is dat leuk wat wij meegemaakt hebben? Neen. Maar ik denk dat het voor de organisatie waar dit bedrijf waar u het over heeft en waar ik de naam niet van zal vernoemen, was genomineerd voor de Leeuw van de Export, wat toch een zeer groot evenement is op Vlaams niveau. Ik denk dat dat voor die organisatie nog veel zwaarder doorweegt dan voor ons. Maar het is inderdaad niet leuk.

Mevrouw de voorzitter

Goed.

Is dat een voldoende antwoord, mevrouw De Troyer?

Mevrouw De Troyer

Kort, als ik mag. Ik dank u, mijnheer gedeputeerde, voor uw eerlijke antwoord. Ik dank ook de gedeputeerde voor het feit, en ik apprecieer dat, dat wij hier geen namen noemen. U begrijpt ook waarom ik die vraag gesteld heb, omdat dat inderdaad niet leuk is dat wij dat meemaken. U weet ook, mijnheer gedeputeerde, en mevrouw gedeputeerde weet het ook, dat wij als provincieraadsleden daar heel vlug worden over aangesproken. Vandaar dat ik dacht: we moeten daar toch goed over nadenken, dat wij toch niet overkomen – je moet je altijd in de plaats stellen van de gewone Oost-Vlaming, die daar de enige dag de huldiging ziet en de andere dag: oei, oei, oei. Ik probeer die vragen te stellen om die negatieve connotatie opnieuw uit de weg te gaan. Dus in deze zeg ik – en het is goed dat eens aan de alarmbel is getrokken, om daar bij de volgende huldiging – dat daar werkelijk op wordt gelet. Ik weet ook, mijnheer gedeputeerde, je kunt niet alles voorzien. Ik weet ook dat de diensten perfect en goed werk leveren. Ik weet dat. En dat we hier niet kunnen op voorhand zeggen: oei, dat staat ons hier te wachten. Maar ik weet wel dat wat er nu is gebeurd, dat aan de alarmbel is getrokken geweest en dat we moeten uiterst voorzichtig zijn. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Mevrouw Bruggeman vroeg daar ook nog het woord over.

Mevrouw Bruggeman

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik vroeg niet zozeer het woord over dit punt. Maar ik wil hier wel even tussenkomen, omdat het niet de eerste keer vandaag is dat er suggestieve opmerkingen worden gemaakt als zijnde: daar doet deze ploeg niet aan mee. Dat is voor mij een suggestieve opmerking. Oftewel zegt u waarop het staat, oftewel onthoudt u zich van dergelijke opmerkingen. Ik wilde dit even kwijt.

De heer gedeputeerde Moens

Misschien heel kort. Ik vind, mevrouw Bruggeman, dat u zich nogal snel aangevallen voelt. Het was zeker niet mijn intentie. U wilt een aantal zaken mij in de mond leggen die ik niet gezegd heb. Deze ploeg doet er niet aan mee. Ik spreek mij niet uit over de vorige ploeg. Mevrouw Bruggeman, ik heb de indruk dat u bepaalde zaken zoekt.

Mevrouw Bruggeman

Nee, het is niet de eerste keer vandaag en ook de voorgaande. Daarom dat ik het niet kon laten om daar op te reageren. Ik heb daar moeite mee, met dergelijke suggestieve opmerkingen. U doet met deze feedback wat u wilt.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mevrouw Bruggeman, voor deze opmerking. U hoeft het blijkbaar zeker niet persoonlijk te nemen. Goed, u mag zeker die opmerking maken. Dank u wel daarvoor. Het punt kan ik dan afsluiten. Dan kunnen we overgaan naar de volgende vraag.

PUNT 20. VRAAG VAN BART VERMAERCKE (OPENBARE ZITTING)

Meermensenmeertoekomst.be

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Vermaercke.

De heer Vermaercke

Dank u wel, voorzitter. Beste collega's, op de sociale media duikt de voorbije weken een gesponsord bericht op. Ik heb de link in de vraagstelling gezet. U moet maar een keer kijken. Dan kom je op de website meermensenmeertoekomst.be. Er is ook een e-mailadres aan verbonden voor meer info. Dat wordt beheerd door de provincie Oost-Vlaanderen. Namelijk atelierovk@oost-vlaanderen.be. Nu, het viel een beetje uit de lucht. Ik had ook een en ander opgezocht. Blijkbaar gaat dat over een studie die afgerond is en een tool die nu op de markt gebracht wordt. Nu, tot nader order had ik nog niets vernomen van dit project. Tenzij ik mis ben, is het ook nog nooit op een commissie of in de provincie geweest de voorbije twee jaar. Ik heb nu wel begrepen toen ik beginnen zoeken ben in de notulen van de deputatie dat het eigenlijk een project is dat al langer loopt. Maar ik zit hier nog maar deze legislatuur in. Ik was een beetje verwonderd dat ik daar nog nooit van gehoord had. Ik had graag vernomen wat de aanleiding was van dat project, de kostprijs en hoe het past binnen het traject naar het beleidsplan Maak ruimte voor Oost-Vlaanderen, wat we wel al gezien hebben op de commissie en dergelijke. Het is een beetje raar dat dat er niet in meegenomen is. Wat is de finale uitkomst van het project? Wat heeft het ons concreet bijgebracht? En aangezien het nu nog altijd uitgerold wordt, had ik graag vernomen hoeveel mensen en middelen nog voorzien zijn om dat project up-to-date en werkbaar te houden. Dat zijn mijn vragen. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Mevrouw Vervliet.

Mevrouw gedeputeerde Vervliet

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik moest even mijn micro aanzetten, excuses. Mijnheer Vermaercke, hartelijk dank voor uw vraag. Meer mensen meer toekomst is een resultaat van het project Oost-Vlaams kerngebied. Dit project is eigenlijk een Vlaams strategisch project dat, zoals u zelf al zei, al van een tijdje geleden dateert. Dat is opgestart in de zomer van 2016 en werd dus ook door de deputatie goedgekeurd. Wat was het doel van dit project? Onderzoeken hoe we op een duurzame en klimaatgezonde manier kunnen omspringen met de demografische groei in dat Oost-Vlaams kerngebied. Dat is dus de regio rondom Gent. Bijkomend is er dan in augustus 2017 een samenwerking goedgekeurd door de deputatie met de Internationale Architectuur Biënnale van Rotterdam, kortweg IABR, met het doel om het project verder inhoudelijk te gaan versterken en ook internationale expertise te gaan binnenhalen. Nu, de voorbije jaren is daar dus heel wat studiewerk rondom gebeurd. Waar bevinden er zich in de regio van het Oost-Vlaams kerngebied mogelijkheden om in te zetten op een aantal transities? Dat was een van die vragen. Over welke transities gaat het dan? De overgang naar hernieuwbare energie, gezonde landbouw, biodiversiteit, water, circulair bouwen en ga zo maar verder. Daarnaast werd telkens ook het aspect meegenomen van hoe deze plekken dan kunnen bijdragen om de demografische groei te gaan opvangen. Dus die dubbele elementen werden bekeken. Nu, naast dat studiewerk zijn er

DEBATTEN

ook effectief drie demonstratieprojecten op poten gezet. Drie projecten uiteraard doorgegaan in het Oost-Vlaams kerngebied. Eén over een andere mobiliteit als uitgangspunt om dorpsplekken in te richten is doorgegaan in Merelbeke. Eentje over hoe we hernieuwbare energie als sturend principe kunnen gebruiken bij stadsvernieuwing in Eeklo. En tot slot eentje over hoe we ecosysteemdiensten als sturend principe kunnen nemen voor verdere ruimtelijke ontwikkelingen in Lievegem. Ik durf te stellen ook dat mijn voorgangster, mevrouw Charlier, er de jongste jaren steeds voor gewaarschuwd heeft dat we zeker niet in het conceptuele mogen blijven hangen en dat het de bedoeling is om naar concrete resultaten en naar concrete tools te gaan. Nu, die online tool waar u naar verwijst, komt daar eigenlijk een stuk aan tegemoet. Dat is een beetje een concretisering van wat er uit die studie is voortgekomen. Het doel van die tool is om inspiratie te bieden over hoe een ruimtelijk beleid dat rekening houdt met de conclusies uit het project er zou kunnen uitzien in een gemeente in het Oost-Vlaams kerngebied. Nu, zoals u zelf ook al aanhaalde, is het project ondertussen afgerond. Dat heeft eind 2020 zijn definitieve beslag genomen. Maar uiteraard stopt dat niet abrupt. Nog tot en met april van dit jaar wordt er bij de dienst ruimte nog een beperkte personeelscapaciteit voorzien voor die nazorg. Wat we bieden: de resultaten van dat studiewerk en van de drie demonstratieprojecten, verder gaan communiceren en ook verder uitwerken van de implementatie. Nu, wat de kostprijs betreft, ik ga daar niet flauw over doen. Dat was een relatief duur project. In totaal heeft dat 1.096.551 euro gekost. Dat is niet volledig betaald door de provincie. Er kwam daarvan ook 300.000 euro van het Departement Omgeving van de Vlaamse overheid en 240.000 euro werd er bijgedragen van de deelnemende gemeenten. Daarnaast was er ook de samenwerkingsovereenkomst met IABR die een kostenplaatje had van 800.000 euro. Nu, er was ook een link effectief met het beleidsplan Maak ruimte voor Oost-Vlaanderen 2050. Op welke manier? Het project en de samenwerking met IABR heeft zich geënt op de conceptnota Maak ruimte 2050 die toen al klaar was. Zij hebben er actief toe bijgedragen om van die conceptnota over te gaan naar een beleidsnota. Op welke manier? Onder andere, het projectpersoneel dat op dat project zat, heeft meegewerkt aan de studies naar de ruimtelijke kenmerken van woonconcentraties in functie van het beleidsplan. Maar ook uiteraard werd de regio dan als testgebied gebruikt. Verder werd er ook vanuit de demonstratieprojecten inspiratie geboden om verdere beleidsstudies te gaan opstarten. Daarnaast wordt er ook verder onderzocht hoe we die online tool die we nu hebben en waar nu inderdaad massaal reclame voor gemaakt wordt, hoe we die als inspiratiebron verder gaan kunnen inzetten in de communicatie en de participatie van dat beleidsplan. Naast de oorspronkelijke bedoeling van de mensen te tonen wat er allemaal zou kunnen in dat Oost-Vlaams kerngebied. Maar het is terecht dat daar de laatste jaren niet veel over verschenen is in de provincieraad. Noch in de commissies, noch op de raad. Vandaar lijkt het mij misschien een goed idee om daar op een van de volgende commissies eens een uiteenzetting over te geven, zodanig dat er nog meer in technische details uitleg over kan gegeven worden.

Mevrouw de voorzitter

Goed.

Mijnheer Vermaercke, volstaat dat antwoord?

De heer Vermaercke

Wel, het is goed om dat een keer te bespreken op een commissie. Want het is toch inderdaad een serieuze investering geweest. Dat we een keer grondig kunnen bekijken wat we daar nu verder concreet mee doen. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Dan gaan we over naar de volgende vraag.

PUNT 21. VRAAG VAN CHRISTIAN BAUWENS (OPENBARE ZITTING)

Premie thuiswerk personeel?

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Bauwens. Excuseer. Mijnheer Bauwens.

De heer Bauwens

Ik weet dat je het tegenwoordig rap kunt veranderen. Maar zo rap gaat dat niet. Onlangs werd door de federale regering de premie voor thuiswerk verhoogd. Welke beslissing heeft de deputatie hieromtrent genomen? Welk bedrag is toegekend aan het personeel dat thuiswerk verricht en fiscaal helemaal is vrijgesteld? Dat was mijn vraag.

Mevrouw de voorzitter

Een zeer korte vraag. Dank u wel, mijnheer Bauwens.
Mevrouw Gillis.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ga proberen om daar zo kort mogelijk op te antwoorden, maar het zal iets langer zijn dan de vraagstelling die u gedaan hebt.

Nu, misschien toch even vermelden: we hebben niet alleen een financiële vergoeding gegeven, maar wij bieden aan ons personeel een telewerkpakket aan. Dat gaat enerzijds over ergonomie en ICT-ondersteuning, welzijn en een financiële tegemoetkoming voor de gemaakte kosten. Ergonomie, dat is vooral de dienst IDPBW die daar op toekijkt. Welke is de houding die mensen thuis aannemen? Zorg ook voor voldoende flexwerken. Zorg voor voldoende beweging. ICT-ondersteuning, elk personeelslid kan een laptopstaander verkrijgen, een headset en ook een extra klavier en een extra muis, zodanig dat het ergonomisch aangenaam werken was thuis. Rond welzijn, we weten allemaal dat heel wat mensen het moeilijk hebben met thuiswerken omwille van eenzaamheid, maar ook omwille van het feit dat ze soms met vijf mensen, een partner, kinderen thuis aan het werken zijn. Dat het niet altijd eenvoudig is. Dus daar zorgen we ook voor, voor een gepaste begeleiding en zorgen we ook dat die mensen af en toe naar het werk eventueel kunnen komen om het algemeen welzijn van die persoon zeker in het oog te houden. Daarnaast die financiële tegemoetkoming. Wij voorzien dus 2 euro per volledige dag telewerken en 1 euro voor een halve dag telewerken. Waarom hebben we daar op ingespeeld? Omdat we vinden natuurlijk die donkere dagen van 1 november en voorlopig is de datum gesteld tot 28 februari zijn de maanden waarop je verwarming en meer elektriciteit nodig hebt. Nu, ik zeg: voorlopig tot 28 februari, want vrijdag komt de federale regering en het overlegcomité terug samen. We zullen zien wat hun bevindingen zijn. Nu, we hebben ondertussen al geleerd het voorbije jaar dat we heel snel moeten schakelen in beslissingen die we genomen hebben, omdat ook vaak de maatregelen veranderen. Wij spelen daar ook zeer soepel op in.

Nu, het is zoals u inderdaad zegt: die vergoeding is vrijgesteld van belasting en RSZ. Dat is tot een maximaal bedrag van 129,48 euro per maand. Nu, er is sprake van dat te verhogen tot 144 euro, maar dat is nog altijd niet uitgewerkt in de regelgeving. Men heeft daarvan gesproken, maar dat is dus nog niet uitgewerkt. Nu, dus 2 euro per dag. Je moet ergens van vertrekken. Hoe bepaal je dat bedrag? Hoe stel je dat samen? We hebben dat gebaseerd op een Nederlandse studie, namelijk Nibud, dat is een budgetvoorlichter. Die heeft uiteindelijk berekend wat het kost om een dag thuis te werken. Dus zowel elektriciteit, water, gas, koffie, thee en ook de afschrijfkosten van een bureau en een stoel eventueel zijn daarin meegerekend. Dus wij geven aan onze personeelsleden die een ganse dag telewerken 2 euro. Mensen die een halve dag telewerken krijgen 1 euro per halve dag. Alstublieft.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Bauwens.

De heer Bauwens

DEBATTEN

Ja. U hebt zich gebaseerd op een Nederlandse studie. Dat zal wel een zuinige studie geweest zijn waarschijnlijk. Maar goed, oké. Het is voldoende.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Dan kunnen we overgaan naar de volgende vraag.

PUNT 22. VRAAG VAN MARTINE VERHOEVE (OPENBARE ZITTING)

Levering van materiaal aan de vaccinatiecentra (Uitleendienst)

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Verhoeve.

Mevrouw Verhoeve

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Leden van de deputatie, collega's. Vaccinatiecentra, een meer dan actueel aangelegenheid. Vandaar dat ik mij kan inbeelden dat het coronaveilig inrichten van zo een vaccinatiecentrum een bijzondere uitdaging is. Vandaar dat ik dacht dat het provinciebestuur hier mogelijk bij kon helpen door via de uitleendienst materiaal ter beschikking te stellen aan steden en gemeenten. Ik dacht aan plexi-panelen, mobiele loketten, dispenserzuilen, afzetpaaltjes, streamingsets en zo meer. Want ik ben nog altijd overtuigd en dat is ook zo dat de ondersteuning van steden en gemeenten wel degelijk behoort tot de kerntaken van de provincie. Finaal komt dit alle Oost-Vlamingen ten goede. Concreet mijn vraag: heeft de provinciale uitleendienst een speciaal corona-aanbod ontwikkeld voor de diverse vaccinatiecentra? Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Dank u wel, mevrouw Verhoeve. Bedankt voor uw vraag. We hebben een vrij groot aanbod in onze uitleendienst, maar dat is natuurlijk niet afgestemd op de inrichting van vaccinatiecentra. Ik heb navraag gedaan bij onze dienst. Er zijn wel een aantal aanvragen. Dat gaat vooral over muziekinstallaties, omroepinstallaties en dergelijke meer die gebruikt zullen worden. Maar dat zijn er zeer weinig. Wat u zegt van de ondersteuning van lokale besturen, dat is natuurlijk terecht, maar de inrichting en daar moeten we toch heel duidelijk in zijn, collega's, ik wil hier toch een keer gezegd hebben wat de inrichting van de vaccinatiecentra betreft, biedt Vlaanderen zeer veel middelen aan. Zij hebben dat ook opgesplitst. Ik wil toch een keer meegeven – ik ga nu maar één zone noemen, die van Wachtebeke bijvoorbeeld, waar het vaccinatiecentrum binnen ons domein aanwezig is. Die krijgen 203.000 euro voor de maand februari en maart. En voor de komende maanden, april, mei, 188.000 euro en voor de daaropvolgende maanden ook. Vlaanderen heeft dat budget voorzien en heeft dat een stuk opgesplitst. Natuurlijk, de gemeenten zijn daar vrij in hoe zij dat zelf invullen. Maar er is budget voorzien voor huursubsidie. Er is budget voorzien voor energiekosten. Er is budget voorzien voor schoonmaakkosten. Er is budget voorzien voor alle andere kosten, voor personeelskosten. Dus Vlaanderen betaalt dat. We moeten ook wel zien dat wij geen extra aanbod creëren, want ik merk en ik vind dat een goede keuze van veel lokale besturen, dat zij voor de inrichting van een vaccinatiecentrum een beroep doen op de evenementensector die daar materialen voor heeft. Ik vind dat een zeer goed initiatief. Want het is een sector die op zijn gat zit. We moeten het zeggen zoals dat is. Ik merk dat vele gemeenten, vele zorgzones, daar beroep op doen en

dat dat ook gewaardeerd wordt. Dus zelf hebben wij geen groot aanbod. Maar binnen onze uitleendienst merken wij wel dat er slechts weinig, maar dat er toch vraag is naar bijvoorbeeld geluidsinstallaties of andere zaken die wij wel in ons aanbod hebben.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Verhoeve.

Mevrouw Verhoeve

Dank u wel voor uw antwoord, mijnheer gedeputeerde. Het klopt dat Vlaanderen heel wat middelen vrijmaakt. Dat is absoluut juist. Wat natuurlijk niet betekent dat er soms vanuit ons bestuursniveau misschien ook aanvullend nog iets kan gebeuren. Ik verwijs naar Vlaams Brabant waar men dit wel heeft gedaan, waar men wel een aantal mogelijkheden, een corona-aanbod heeft ontwikkeld ten voordele van de diverse vaccinatiecentra in Vlaams Brabant. Dit materiaal, zoals u terecht zegt, zal wellicht nadien mogelijk ook gebruikt kunnen worden binnen de evenementensector. Want zij gaan ook wellicht op een andere manier moeten opstarten. Vandaar mijn vraag. Ik had zoiets van: een andere provincie waar dit wel is gebeurd, ook aanvullend op de middelen die vrijgemaakt worden namens Vlaanderen. Vandaar dat ik dacht dat misschien Oost-Vlaanderen ook even genereus was geweest.

De heer gedeputeerde Moens

Wij stellen ons aanbod open, maar ook niet meer, mevrouw Verhoeve

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.

PUNT 23. VRAAG VAN PHILIPPE DE CONINCK (OPENBARE ZITTING)

Criteria voor vergunnen megastallen

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer De Coninck.

De heer De Coninck

Dank u, mevrouw de voorzitter. Geachte leden van de deputatie, beste collega's, de discussie over het al dan niet vergunnen van megastallen laait steeds hoger op. Hoewel een formele definitie ontbreekt, spreekt de Vlaamse overheid over klasse 1-bedrijven voor stallen vanaf 2.000 mestvarkens of 40.000 vleeskippen. In Vlaanderen zijn er nu al 980 van die industriële installaties. De oprichting van een megastal roept steeds meer vragen en weerstand op. De vraag is: hoe vinden we een aanvaardbare balans tussen economische, sociale en ecologische belangen? In het bestuursakkoord 2019-2024 staat er over landbouw en ik citeer: we houden rekening met de tendens naar schaalvergroting. Einde citaat. Maar hoeveel ruimte geven we aan die schaalvergroting in de landbouw? Hoe geven we enerzijds rechtszekerheid aan landbouwers, maar hoe kunnen we anderzijds maatschappelijk waardevolle gebieden maximaal vrijwaren? Gemeentebesturen geven enkel advies. Ze moeten kiezen voor het welzijn van de buurt of voor de groei van een bloeiend landbouwbedrijf. Maar finaal is het de deputatie die de knoop moet doorhakken en de vergunning moet toestaan of weigeren. Maar toch vragen lokale politici en burgers naar richtlijnen en objectieve criteria, want niemand wil leven met de permanente

DEBATTEN

dreiging van fijnstof, stikstof, geurhinder of grondwaterschaarste. De problematiek is onlosmakelijk verbonden met de vraag welk type landbouw we in onze provincie willen. Misschien is een ruimtelijke afbakening van zoekzones voor megastallen een mogelijke denkpiste. Mijn vraag is: welke criteria hanteert de deputatie om een vergunning voor een megastal toe te staan of te weigeren? Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Mevrouw Grillaert.

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Dank u wel, voorzitter. Ik moet zeggen: raadslid De Coninck, uw vraag is iets uitgebreider dan de vraag die u gesteld heeft op voorhand. Ik moet ook zeggen dat mijn antwoord zeer uitgebreid kan zijn. We kunnen daar heel lang over debatteren en discussiëren. U heeft zelf terecht aangehaald dat de term megastal eigenlijk geen definitie heeft. We hebben het over een milieu klasse 1-bedrijf meestal en altijd als het gaat over vergunningenbeleid. Dus laat mij toe om te zeggen dat ik mij zal beperken tot die definitie. U weet ook, er is inderdaad al heel wat verschenen over de zogenaamde megastallen en zo verder, ook in de pers. Het is natuurlijk een moeilijk gegeven. In die zin dat er sowieso een schaalvergroting bezig is in de landbouw. Dat is niet nieuw, dat is al jaren zo. Maar tegelijkertijd is ook het aantal landbouwers aan het verminderen, waardoor de schaalvergroting ook er komt. Dat wil niet zeggen dat onze veestapel groter wordt. Pluimvee weliswaar wel, maar varkens en koeien niet. Dus in die zin is het geen een-op-eenrelatie tussen schaalvergroting met het aantal vee. Weliswaar met het onderscheid van pluimvee en koeien en varkens. Wat ik ook nog wil zeggen, want ik herinner mij een andere discussie niet zo lang geleden: het is niet zo doordat die schaalvergroting er is, dat onze landbouw minder familiaal is. Integendeel, het heeft nog altijd een sterk familiaal karakter. Maar die schaalvergroting heeft eigenlijk inherent te maken met die professionalisering en de milieunormen die strenger en strenger worden. Dus het is niet zo een eenvoudig verhaal dat het groei is om te groeien, maar er is ook groei gekoppeld aan de milieunormering die altijd maar strenger en strenger wordt. Dus ook daar is het verhaal niet altijd zo zwart-wit. Dat wil ik nog even meegeven. Ondertussen zijn de tractors hier aan mijn deur aan het passeren.

Goed, als het goed over vergunningsmatig, dan hebben we natuurlijk ook onze ruimtelijke ordening. Elk dossier wordt ook geëvalueerd op het vlak van de specifieke context. Ik heb het daarnet over water gehad, dat elke context verschillend is. Ook hier bij vergunningen is dat inderdaad verschillend. Als het gaat over ruimte, dan gaat het over de legaliteitstoets, de opportuniteitstoets. Dat gaat ook over de watertoets, de MER-toets en alle andere evaluaties die moeten gebeuren. Ook de landschappelijke inpasbaarheid, dat heeft u ook aangehaald, is uiteraard een zeer belangrijk thema waar we ook vanuit de provincie zeer sterk op inzetten. Al jaar en dag geven wij vanuit de dienst landbouw een landschapsintegratieplan gratis indien dat gevraagd wordt. We hebben nu ook vergunningsgewijs opgenomen dat dit kan gecontroleerd worden, want we moesten ook al spijtig genoeg opmerken dat bij een volgende vergunningsaanvraag van dezelfde aanvrager soms dat landschapsintegratieplan niet was toegepast. Wat jammer is, want aangezien we dat gratis geven, is dat toch de moeite waard om het sowieso te doen. Wij vonden dat onze inspanningen daar niet altijd beloond werden. Vandaar dat we daar verdere controle zullen op toepassen.

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is uiteraard van toepassing. De Vlarem is van toepassing. Het ganse scala van milieunormeringen is absoluut van toepassing. Ik wil daar eigenlijk ook aan toevoegen: u weet ook, landbouw staat ook onder druk. Geef boeren ruimte is vaak in de pers geweest, in de media geweest en zeer vaak belicht. Geef boeren ruimte. Er zijn nu ook verstrengde normeringen die niet zozeer in de Vlarem vervat zijn. Dat gaat over ammoniakuitstoot waarbij de stallen die niet ammoniakemissiearm zijn, ik weet, dat is een vreselijke term, maar dat gaat eigenlijk over het feit dat stallen nog altijd te veel ammoniak zouden uitstoten. Die zouden moeten vervangen worden tegen 2030. Wat heel vlug is en dat heeft een enorme impact ook op de landbouw. Dat is dus een richtlijn die ook vanuit Vlaanderen wordt gehanteerd. Vanuit de provincie zeggen wij soms ook: kijk, als een landbouwer op pensioen gaat in 2031, laat ons dan alstublieft tot 2031 die vergunning in het kader van die niet-ammoniakemissiearme stallen toestaan. Wat nu ook sinds februari gangbaar is, is dat de geuremissienormen aangepast zijn in de zin dat ze strenger geworden zijn. Dus u ziet: het is ook een

wetgeving die zeer volutief aan het worden is, wat het ook niet gemakkelijk maakt. Daar wil ik toch ook de nadruk op leggen. Het maakt het niet gemakkelijker enerzijds voor het aanvragen, maar ook voor de administratie. Dus in die zin zijn er allerlei zaken die bezig zijn. Er is ook het PAS-verhaal. U weet wel, het stikstofverhaal. Dus de programmatorische aanpak stikstof. PAS is gemakkelijker om uit te spreken. Ook daar zit een evolutie in. Dus er zijn heel veel milieunormeringen, richtlijnen die gehanteerd worden bij een dergelijke aanvraag. Er moet aan heel veel voldaan worden. We passen dat allemaal toe vanuit de administratie en vanuit de deputatie, maar het zijn geen gemakkelijke dossiers. Daar ben ik me zeer van bewust. Vandaar dat we ook vanuit de provincie en de dienst landbouw en platteland die landschapsintegratieplannen aanbieden. We zijn nu bezig met biodiversiteit op de landbouw. U heeft het misschien gezien, maar we hebben een persbericht gelanceerd dat onze groepsaankopen een zeer groot succes gehad hebben bij de landbouw. We proberen ook stimuleren van samenwerking tussen landbouwbedrijven, duurzaamheid van grootschalige landbouw. Onze proefcentra spelen daar een zeer belangrijke rol in. Dus het is geen eenduidig verhaal, collega De Coninck. Wij hanteren de normering die volutief is voor dit moment en strenger en strenger aan het worden is. Wij proberen ook ons steentje bij te dragen vanuit ons eigen beleid. Maar alleen al dit probleem op zich is stof genoeg voor een volledige studiedag. Dus ik probeer een beetje bondig te zijn, voorzitter.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel voor het bondige, maar duidelijke antwoord. Inderdaad, geen gemakkelijke vragen of niet voor een eenduidig antwoord op te geven vrees ik.
Mijnheer De Coninck, volstaat dat voor dit moment als antwoord?

De heer De Coninck

Dank u wel. Dat volstaat.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.

PUNT 24. VRAAG VAN BART BLOMMAERT (OPENBARE ZITTING)

Aanpassing procedure “voorstel van aangifte Provinciebelasting bedrijven” en kwijtschelding voor verplicht gesloten sectoren

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Blommaert.

De heer Blommaert

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Geachte deputatie, collega's. Eigenlijk is mijn vraag tweeledig. Enerzijds vind ik het een beetje bizar dat in 2021 nog steeds een voorstel van aangifte gestuurd wordt naar alle bedrijven via de gewone post. Ik vind dat eigenlijk – niet alleen ik, ik heb ook andere contacten gehad. Ik vind dat zeer omslachtig. Ik vind het spijtig dat het zo blijft gebeuren. Ik zou toch graag hebben dat men een keer kijkt naar een optimalisatie van gans dit gegeven. Veel bedrijven zijn toch meer dan gewoon van alles elektronisch te krijgen. Zeker in deze coronatijden is dat nog versterkt. Maar blijkbaar is de provincie daar nog niet in geslaagd om die trein te volgen. Dit is een eerste aspect. Ten tweede vraag ik mij ook af waarom de provincie nu eigenlijk de volledige som van die aangiftes gaat innen. Ik heb een vermoeden dat men ook geen uitstel gaat geven. Nu, dat weet ik niet zeker, maar ik zal er een antwoord op krijgen van de gedeputeerde. Ik vind het in ieder geval zeer bizar dat men nog geen

DEBATTEN

signalen gegeven heeft dat men minstens de bedrijven die tot nu toe gesloten moeten zijn, dat men die een beetje een steun geeft. Ik kijk voornamelijk naar de horeca. Dat men eigenlijk zegt: de provincie, onze inkomsten, dat is een boef, hier is uw aanslagbiljet en u gaat betalen. We staan eigenlijk nog verder dan ver van de burgers, van de mensen die het zeer moeilijk hebben in deze tijd. Ik had toch graag gehad dat men daar een keer een inspanning deed. Ik geef een kleine tip. Ik heb daarvoor contact gehad onder andere met UNIZO. Ik denk dat die mensen vragende partij zijn om te helpen en om een finetuning te doen om te zeggen van: kijk, die bedrijven zijn echt bedrijven die het zeer moeilijk hebben. Die zou je toch op een of andere manier moeten kunnen helpen. Dit was mijn vraag. Dank u.

De heer gedeputeerde Moens

Ik hoor u niet, mevrouw de voorzitter, maar ik vermoed –

Mevrouw de voorzitter

Excuseer. Mijnheer Moens, inderdaad, dit is een vraag voor u. Mijn micro stond niet aan.

De heer gedeputeerde Moens

Bedankt, mijnheer Blommaert, voor uw vraag. Ik ga eerst starten met het eerste deel van uw vraag over de procedure, hoe het nu loopt. Bedrijven krijgen een voorstel van aangifte toegestuurd. Op dit moment gebeurt dat inderdaad nog via de post. Enkel als de gegevens onjuist zijn of onvolledig zijn, moet dat aangevuld of aangepast worden. Jaarlijks moet ongeveer 5 procent van de bedrijven een aanpassing of een rechtzetting doorvoeren. Dat kan per post, maar dat kan ook via het e-loket. Dus de mogelijkheid om die mededeling te doen via het e-loket, dat kan perfect. Het elektronische loket is al in gebruik vanaf 2007. Dus het is nu ongeveer het vijftiende jaar dat we dat doen. In 2020 heeft 70 procent van de bedrijven hun verbeterd of volledig voorstel via het e-loket ingediend. Dat percentage stijgt jaar na jaar. Het indienen van een aangepast voorstel duurt hooguit drie minuten en is niet zo omslachtig. Het lijkt mij dan ook niet nodig om die procedure te wijzigen. Ik wil wel bekijken en uw opmerking is zeker terecht, vind ik, of de brieven in de toekomst niet digitaal in plaats van via de post kunnen verstuurd worden. Dat is een meer dan terechte vraag. Gezinnen kunnen dit doen sinds januari 2019. Die kunnen dat via de e-box ontvangen. Maar hiervoor moet natuurlijk wel uitdrukkelijk toestemming gegeven worden. De bedoeling is om dat ook voor de bedrijven uit te werken en te implementeren. Bedrijven zouden dan bijvoorbeeld via een applicatie van de provincie daarvoor toestemming kunnen geven. Tot zover het eerste deel van uw vraag.

Het tweede deel van uw vraag is een heel belangrijke vraag. Die vraag stelt u zich niet alleen. Ik heb ook aan de mimiek van raadsleden gezien dat zij zich die vraag ook stelden en wij als deputatie hebben ons die vraag natuurlijk ook gesteld. Want het is inderdaad zeer wrang om een belastingbrief in de bus te krijgen als uw bedrijf maanden niet is open geweest. Het is terecht. Heel wat ondernemers, u zegt het zelf, hebben het heel moeilijk. Maar er is een probleem, mijnheer Blommaert, en een vrij groot probleem. Het probleem is dat de provincie geen belasting mag innen op basis van inkomsten of op basis van de omvang van activiteiten. Dat is de bevoegdheid van de federale overheid. Dus wij innen belastingen op basis van oppervlakte. Ongeveer 95 procent van de bedrijven betaalt het minimumtarief van 120 euro. Maar het vrijstellen van bedrijven, zoals u voorstelt en wat op zich een logische is, iedereen zal daar aan denken, ik heb dat ook gedacht. Ik heb dat ook onderzocht. Maar het vrijstellen op basis van bepaalde categorieën kan jammer genoeg niet op basis van het gelijkheidsbeginsel. Dat is echt niet mogelijk. Het is zelfs zo erg dat het risico heel groot is dat het volledige belastingreglement kan vernietigd worden door de Raad van State op basis van dat gelijkheidsbeginsel. Want ik ga u gewoon een voorbeeld geven. Stel dat wij één groep – en er zijn zodanig veel soorten zelfstandigen of van omvang – zouden vergeten hebben of één groep voelt zich benadeeld, dan kunnen we het zitten hebben. De enige mogelijkheid – ik heb dat onderzocht, mijnheer Blommaert – die wij zouden hebben, dat is om alle bedrijven een kwijtschelding te verlenen. Dat is natuurlijk niet mogelijk. U weet, wij ontvangen jaarlijks ongeveer 58 miljoen aan belastingen. Het overgrote deel komt daarvan bedrijven. Stel dat dat volledig meegenomen wordt en we zouden die belastingen kwijt zijn, dan moeten wij hier toch ook serieuze conclusies uit trekken en een aantal zaken doorvoeren die wij eigenlijk liever niet doorvoeren. Maar het is

inderdaad bitter. Ik kan mij herinneren dat de vraag van mevrouw Verhoeve enige tijd geleden in de eerste lockdown was om de belasting uit te stellen. Nu, wij hebben dat ook overwogen. We zijn daar niet op ingegaan. Ik moet zeggen: achteraf ben ik ook wel blij dat ik daar niet ben op ingegaan. Ik ga zeggen waarom. Er was één provincie die dat ook heeft gedaan. Maar natuurlijk, die belastingen moeten ook wel geïnd worden. Die hebben dat gedaan in het najaar. Dus in de tweede lockdown. Dus die pil smaakte eigenlijk nog veel bitterder. Want zij konden niet zeggen: we gaan het nu nog een keer uitstellen. Dus de provincie heeft zich beklagd. Dus dat uitstel vind ik op zich geen goed idee. Ik vind het wel nobel dat u eraan denkt, maar het maakt het moeilijk. Ook door de federale en de Vlaamse overheid wordt er geen kwijtschelding van personenbelasting, de vennootschapsbelasting of onroerende voorheffing voorzien. Natuurlijk, die belastingen zijn ook veel hoger dan onze provinciebelasting van 120 euro. Zowel de Vlaamse als de federale overheid voorzien een hele reeks steunmaatregelen. Dat is ook goed. Want ik denk dat we soms niet goed beseffen dat dat in andere landen niet altijd zo gegeven wordt. En als het goed gegeven wordt, toch ook niet zo – riant is niet het gepaste woord, maar die ondersteuning is toch wel degelijk. Ook wij als provincie proberen werk te maken via de dienst economie van een zekere relance. Maar zonder inkomsten uit belastingen wordt het onmogelijk om dat te doen. Ik hoop dat dat een voldoende antwoord is, mijnheer Blommaert. Ik begrijp uw vraag. Die is zeker niet onterecht. Maar wij hebben niet die mogelijkheid om dat te doen.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Blommaert. En dan de heer Matthys en mevrouw De Troyer.

De heer Blommaert

Ik hoor zeggen: mevrouw Verhoeve had het vorig jaar al voorgesteld om dat uit te stellen. Dus ik begrijp dat u eigenlijk zegt: uitstel, geen sprake van; verlaging, ook geen sprake van; niets, want we hebben niet de juridische middelen, want we gaan daarin gecounterd worden.

De heer gedeputeerde Moens

Wel, er is misschien één nuance. Want u spreekt van uitstel. Mevrouw Verhoeve bedoelde toen – en u mag mij verbeteren, mevrouw Verhoeve, dat we de belastingen die we normaal in april zouden heffen, ik zeg nu zomaar iets, dan zouden uitstellen tot het najaar. Dat was dacht ik de intentie van mevrouw Verhoeve. Wat wij wel gedaan hebben, mijnheer Blommaert, dat is de periode van te betalen, daar is wel uitstel mogelijk. Dus dat hebben wij wel gedaan. Dus als het gaat over uitstel van betaling, dan doen wij dat wel voor bedrijven die dat vragen. Wij maken er geen grote reclame voor. Zeker omdat ik moet vaststellen dat die belastinginkomsten vrij goed binnengekomen zijn. Ik ga daar eerlijk in zijn: ik had dat slechter verwacht. De kans is misschien wel reëel dat dat dit jaar wel zo zal zijn. Maar het gaat over dat bedrag van 120. Voor grote bedrijven, die hebben dikwijls gewerkt met een afbetalingsplan. Bedrijven die stillagen en die inderdaad een grote oppervlakte hebben, die hebben dat gedaan. Maar ook dat is eigenlijk vrij vlot verlopen. Dus uitstel is mogelijk. Uitstel van betaling. Maar uitstel voor de belastingen – ik durf nu niet meer zeggen, en ik denk dat er weinigen onder ons zijn die durven voorspellen wanneer deze situatie zal gedaan zijn.

De heer Blommaert

Als ik nog even mag, mevrouw de voorzitter?

Mevrouw de voorzitter

Ja.

DEBATTEN

De heer Blommaert

Dus ik ga ervan uit dat het enige wat men kan doen, is inderdaad de mensen twee of drie maanden meer respijt geven om te betalen zonder dat daar invorderingen gebeuren. Dank u wel.

De heer gedeputeerde Moens

Ja.

Mevrouw de voorzitter

Goed. De heer Matthijs, mevrouw De Troyer en mevrouw Verhoeve hadden nog het woord gevraagd. Mijnheer Matthys.

De heer Matthys

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Geachte collega's, ik kan mij uiteraard vinden in de vraag en de bezorgdheid van de heer Blommaert, maar er is één detail van zijn vraag waar ik mij minder in kan vinden. Namelijk zijn vraag of zijn opmerking tot het feit dat elektronisch aangifte of elektronische betaling nog niet toegepast wordt. Het is namelijk zo, collega's, dat er steeds meer bedrijven en ook individuen te maken krijgen met internetfraude en met phishing. Ik weet niet hoe ik het woord moet uitspreken, maar u weet waar ik het over heb. Dit heeft de laatste tijd een soort omgekeerde beweging in gang gezet, waarbij steeds meer vooral bedrijven aan hun leveranciers vragen om geen facturen meer te sturen digitaal, maar dat terug opnieuw op een iets veiligere manier, namelijk papier te doen. Mijn voorstel aan de deputatie is dan ook om, moest u als provincie in de toekomst plannen hebben om facturen, betalingen, voorstellen tot betalingen digitaal te maken, dan zou het geen slecht idee zijn om de burger of het bedrijf in kwestie de keuze te geven of zij dat willen doen, ofwel op papier ofwel digitaal. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Mijnheer Moens, wilt u daar al op reageren?

De heer gedeputeerde Moens

Wel, heel kort. Ik denk, mijnheer Matthys, dat ik het ook gezegd heb. De keuze zal liggen bij de gebruiker, bij het bedrijf zelf. Wij kunnen dat niet opleggen. Dus die keuze zullen zij zelf moeten maken. Wij kunnen enkel dat aanbod doen.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Ik dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, ik vind de vraag van de heer Blommaert een terechte vraag. Ik hoor het antwoord van gedeputeerde Moens. Het is inderdaad wrang wanneer men dat binnenkrijgt in de bus en zeker voor die sectoren die gesloten zijn. Inderdaad, ik weet van de heer gedeputeerde dat u al zal gezocht hebben naar oplossingen en wat mogelijk is. Kwijtschelding voor iedereen aan de ene kant. Maar aan de andere kant moet je ook middelen hebben om de provincie nog te kunnen laten werken. Maar de inning en de opleg van de provinciebelasting wordt federaal geregeld. Ik weet wel een

oplossing. Misschien kunt u ze aanklaarten. Men kan zich bijvoorbeeld richten naar de federale overheid. Dat men voor die sectoren die gesloten zijn, dat men die kan opnemen in de pandemiewet en op die manier toch voor 2021 een kwijtschelding te krijgen. Waarom zeg ik dat, mijnheer gedeputeerde? Ik ken een groot aantal kapsters die gelukkig nu open zijn. Maar je moet je maar voorstellen dat je al die maanden werkelijk op je tandvlees hebt gezeten, geen inkomen, die tussenkomst is weinig. U zegt ook terecht, mijnheer gedeputeerde, we weten niet wat de gevolgen gaan zijn. Ik ga u zeggen, mijnheer eerste gedeputeerde, collega's, wij weten allemaal dat de gevolgen erg gaan zijn. Die gevolgen zijn nu nog maar zichtbaar. Ik zie die iedere week op de ondernemingsrechtbank in Dendermonde. Men had een stop gezet op de uitspraken inzake faillissementen. Het moratorium noemt men dat. Dat is opnieuw opgegeven. Dus het aantal faillissementen, dat zijn schreiende toestanden voor al die ondernemers. Ik hoef er jullie geen tekening bij te maken. Dus ik toch zou willen vragen, mijnheer eerste gedeputeerde, in de mate van het mogelijke van nog eens, ik ga het ook proberen via parlementairen het toch een keer aan de orde te brengen bij onze eerste minister, minister Frank Vandenbroucke, om toch te kijken welke mogelijkheden er zouden zijn om daar toch voor die sectoren die momenteel gesloten blijven – dus men creëert openingen, maar niet voor de sectoren die al maanden aan een stuk, de horeca, dicht zijn. Ik meen dat daar toch een pandemiewet, een regeling, moet worden gevonden. Want het is misschien niet veel, maar alle kleine beetjes gaan voor die mensen één grote maken. Ik dank u, collega's.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Mevrouw Verhoeve en de heer Windels tot slot nog.
Mevrouw Verhoeve.

Mevrouw Verhoeve

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer Moens, u heeft het juist verwoord. Ik heb het inderdaad vorig jaar zo gevraagd. Nu, ik krijg allerlei mails binnen. U krijgt die ook, van UNIZO, van Voka, men spreekt van een noodkreet. Men wacht bang af wat er vrijdag mogelijk nog kan gegeven worden aan perspectief. Maar ik wil vooral ook reageren op het feit dat er altijd maar gezegd wordt dat er steun wordt verleend. Er wordt inderdaad steun verleend, dat klopt. Maar die bedrijven, die ondernemers, die zijn gefrustreerd afhankelijk te moeten zijn van subsidies en van steunmaatregelen. Dat wil ik toch ook gezegd krijgen. Ik vind dat bijzonder belangrijk. Zij zouden liever aan het werk gaan, kunnen werken. Het moet stoppen met steeds te zeggen dat men constant steun geeft. Men geeft steun inderdaad, maar dat maakt het echt niet goed. Vandaar dat ik absoluut wil reageren. Ze zijn echt gefrustreerd dat ze afhankelijk zijn van die subsidies en die steunmaatregelen. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mevrouw Verhoeve. Ik denk, niemand heeft deze situatie gekozen, dat klopt. Mijnheer Moens, de heer Windels heeft ook nog het woord gevraagd. Misschien eerst de heer Windels en dan kunt u nog een antwoord geven.
Mijnheer Windels.

De heer Windels

Sorry, voorzitter, dat ik twee keer het woord gevraagd heb, maar mijn computer doet een beetje raar. Ik had een heel snelle vraag nog voor de heer Moens die eigenlijk terloops tijdens mijn antwoord melding maakte van het feit dat er gepoogd wordt om vanuit de economie ook aan relance te doen. Ik wil vragen aan de heer Moens of hij daar wat concreter over kan zijn wat dat precies juist wil zeggen. Ik weet dat dat niet het kader is van wat hier wordt gezegd, want hier gaat het eigenlijk over het uitstel of niet vragen van betalingen van belastingen. Maar aan de andere kant vermeldt de heer Moens wel dat er aan relance wordt gewerkt. Mijn vraag was eigenlijk om dat wat concreter te maken wat dat precies inhoudt.

Mevrouw de voorzitter

DEBATTEN

Mijnheer Moens, ik ga u het woord geven.

De heer gedeputeerde Moens

Ja, goed, ik ga het kort houden, mevrouw Van Keymolen. Ik wil misschien toch de context schetsen. Mevrouw Verhoeve, u heeft inderdaad een punt. Het overgrote deel van de zelfstandigen zijn het eigenlijk moe om subsidies te krijgen. Waarom heb ik dat wel vernoemd? Omdat ik onlangs, ik ging de horeca steunen, dus via een afhaalmaaltijd bij een brasserie bij mij in de gemeente. De ene broer heeft een brasserie binnen onze gemeente en de andere broer heeft een horecazaak, ook een restaurant, op een Spaans eiland. Daar is een beetje hetzelfde verhaal. Daar mag de horeca wel open zijn, een periode ook gesloten geweest, een beetje afhankelijk van de situatie. Maar voor die mensen daar is het nog moeilijker. Het is een beetje in die context dat ik het zeg, want zij hebben in gans die periode twee keer 600 euro gehad. De ondersteuning bij ons is beter. Dus ik zeg het toch gewoon vanuit die context, maar ik weet heel goed dat mensen gewoon hun bedrijf, hun horecazaak, echt wel willen openen. Maar u moet het in die context zien. Ik denk dat iedereen het erover eens is dat de problematiek – zowel mevrouw Verhoeve, maar mevrouw De Troyer heeft het eigenlijk ook gezegd – dat het moet aangekaart worden bij de hogere overheid.

Wat de vraag betreft van de heer Windels zal ik het relanceplan van de dienst economie – ik ben er nu niet meer voor bevoegd, maar het is al in de raad geweest, ik denk in april, mei, dus ik ken het ook niet van buiten, alle juiste bedragen. Maar ik zal het u laten overmaken.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Dan kan ik deze vraag hier afsluiten.

PUNT 25. VRAAG VAN BART BLOMMAERT (OPENBARE ZITTING)

Bereikbaarheid domein Puyenbroeck als vaccinatiecentrum voor bewoners uit Destelbergen, Heusden, Laarne en Lochristi

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Blommaert.

De heer Blommaert

Dank u wel, mevrouw de voorzitter, opnieuw. Ik kom eigenlijk een beetje terug op de vraag van de vorige vraag waarbij er gesproken is over de kostprijs voor het gebruik van het vaccinatiecentrum Wachtebeke. Ik had daar dan een vraag gesteld, maar men heeft op dat moment niet geantwoord. Dat is de bereikbaarheid. Nu, concreet, zoals je kunt lezen in mijn vraag, gaat het vooral over bewoners van Destelbergen, Heusden, Laarne en Lochristi. Voor sommige mensen – en ik heb mij in eerste instantie gebaseerd op een artikel in De Standaard van vorige week. Ik heb ook een van die betrokken burgemeesters gecontacteerd. Die zegt ook heel simpel: kijk, we worden eigenlijk een stuk aan ons lot overgelaten. Men doet dat nu daar. Sommige mensen, als die het openbaar vervoer moeten gebruiken, dan zitten die meer dan een uur op de bus. Sommigen moeten twee of drie keer overstappen. Dat is niet vanzelfsprekend natuurlijk. Als men daar als provincie niet vindt dat men gemeenteoverstijgend iets kan helpen, minstens faciliteren, dan vind ik dat zeer spijtig. Ik denk dat dat tot hier toe niet gebeurd is. Tenzij dat ik mij verschrikkelijk vergis. Ik wil ook nog zeggen: die mensen daarnaartoe krijgen is één. Maar ik krijg alle dagen signalen, ook op mijn eigen werk, waarbij mensen de motivatie – je moet die echt verschrikkelijk motiveren om zich te laten vaccineren. We weten allemaal dat wij minstens in de vuurlinie moeten staan om te vaccineren. We moeten er allemaal bij zijn. Maar als we dan voor sommige mensen die minder mobiel zijn, die er qua afstand niet geraken, geen extra inspanningen gaan doen waarbij de provincie enorm kan steunen, dan vind ik het spijtig en zullen we er niet geraken.

Dus mijn vraag was heel concreet: welke rol wil de provincie zich daar gaan toe-eigenen om te zorgen dat de laatste persoon zich kan laten vaccineren in een centrum dat eigenlijk voor sommige mensen te ver van hen gelegen is? Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.

Mijnheer Moens, ik denk dat u ook op deze vraag zal antwoorden.

De heer gedeputeerde Moens

Ik ga dat zeker doen. Mijnheer Blommaert, bedankt voor uw vraag. De mobiliteitsproblematiek is er zeker. Een beetje afhankelijk van regio tot regio waar een vaccinatiecentrum zich bevindt. U verwijst naar het provinciaal domein Puyenbroeck. Wat ik merk, is dat heel wat gemeenten op zoek zijn naar een aantal alternatieven. In de concrete situatie, dat is natuurlijk verder. Maar ik merk ook in mijn eigen gemeente dat zij oproepen om te carpoolen. Dat zij een busjesvervoer dat zij zelf hebben, inzetten om de mensen die minder mobiel zijn op te halen. En zoals ik daarnet ook al gezegd heb, mijnheer Blommaert, dat er vanuit Vlaanderen middelen voorzien worden qua mobiliteit. In het budget dat gemeenten krijgen vanuit Vlaanderen is een gans pakket voorzien voor mobiliteit. Het is de gemeenten vrij om dat aan dit of een ander uit te geven. Dus dat is ook een stuk voorzien. Maandelijks gaat dit over iets van 10.000 euro van mobiliteitskosten. Nu, in uw vraag hebt u ook verwezen naar het budget dat wij hebben voor evenementenbussen en voor De Lijn. Er kan altijd gekeken worden als zij beroep kunnen doen op deze methodiek. Ik weet niet of dat goedgekeurd zal worden, maar misschien is het wel de moeite om die aanvraag te richten. Dat zal weliswaar beperkt zijn. Want u weet, het bedrag dat wij daarvoor voorzien, dat is ruim, voor de evenementen en voor de Ronde van Vlaanderen. Maar als wij die verdeling moeten doen onder zestig gemeenten zal dat natuurlijk beperkt zijn. Maar het is natuurlijk zo dat de gemeenten daar die aanvraag kunnen richten. Ik weet niet of dat goedgekeurd zal worden. In die zin dat ik vermoed dat een dubbele subsidiering van een aantal zaken niet mogelijk zal zijn. Maar ik ben ervan overtuigd, dus dat kan inderdaad best bekeken worden.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.

Mijnheer Blommaert, volstaat dat?

De heer Blommaert

Mijnheer gedeputeerde, ik doe de volgende raad een voorstel waarbij dit reglement van evenementen kan gebruikt worden voor het vervoer van mensen van en naar de vaccinatiecentra. Want u zegt: over alle gemeenten. Maar voor alle duidelijkheid: voor sommige gemeenten is dat niet nodig. Voor Wachtebeke zelf is dat niet nodig. Het gaat over de gemeenten die te ver liggen van hun vaccinatiecentrum. In de stedelijke gebieden kan ik mij voorstellen dat dat niet nodig is. Maar het gaat vooral over de landelijke gebieden. Het gaat niet over grote afstanden. Dat is het probleem niet altijd. Het gaat over 13, 14 km bijvoorbeeld. Maar sommige mensen kunnen – ik denk dat wij uit een ivoren toren zitten te kijken, maar voor sommige mensen is 13, 14 km, hoe zij dat moeten doen, die hebben niemand. Carpooling, sommige mensen hebben niemand om ze te helpen. Het zijn juist die mensen, die zwakkeren, die wij moeten zorgen dat die ook gevaccineerd kunnen worden. Die moeten gemobiliseerd worden en die moeten daar geraken, maar natuurlijk, daar vind ik het een gemiste kans van de provincie om te zeggen: kijk, de gemeenten komen bijeen en we gaan er als provincie een keer bij zitten en we gaan vragen: hoe lossen jullie dat hier op? Bijvoorbeeld in de eerstelijnszone Scheldekracht, hoe lossen jullie dat op? Geraakt iedereen die er moet geraken, geraakt die er? En anders gaan wij gebruikmaken van het verhaal van de evenementenbussen die we niet gebruikt hebben trouwens. Als ik mij niet vergis, de Ronde van Vlaanderen, twee keer niet gebruikt. Carnaval Aalst, niet gebruikt. Er gaat niets door, dus die budgetten worden gewoon niet gebruikt. Dus ik zou toch pleiten dat men daar – tenzij er nog een aanpassing van het reglement moet gebeuren in die zin. Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Moens

Mijnheer Blommaert, ik denk dat u niet goed geluisterd hebt. Ik zeg: het is de moeite om ze misschien wel te gebruiken, de aanvraag te doen. Ik weet niet of een dubbele subsidie, want het wordt eigenlijk twee keer betaald, daar moeten we toch wel van opletten. Dat is toch een beetje mijn vrees. Vlaanderen voorziet eigenlijk middelen om dat volledig te ondersteunen. Ik heb ze daarnet in de vraag van mevrouw Verhoeve opgenoemd, die verschillende facetten die daarin meegenomen zijn. Dat men natuurlijk ook niet dubbel ondersteunt. Dat kan niet de bedoeling zijn. Het gaat altijd over belastinggeld. Dus daar moeten we natuurlijk wel voor opletten. Maar een aanvraag kan gebeuren. Ik weet niet of dat goedgekeurd zal worden door de diensten. Misschien valt dat onder een evenement.

De heer Blommaert

Als ik nog kort mag? Ik heb daarstraks natuurlijk zeer kort geluisterd als mevrouw Verhoeve die vraag gesteld heeft. In uw antwoord heeft u niets gezegd over mobiliteit.

De heer gedeputeerde Moens

Maar mobiliteit valt er ook onder. Dat is een apart item. Want ik heb hem bewust achtergehouden voor nu om te zeggen van: mobiliteit valt er onder. U kunt dat opzoeken op de website van Vlaanderen rond vaccinatiecentra en u gaat de volledige lijst krijgen. En ook alle bedragen van de regio's vindt u daar op.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Ik zie ondertussen een handje van iemand die het woord vraagt. Maar ik zal nog eens herhalen dat jullie best het woord 'woord' typen in de chat, want ik zie een cijfer van een aantal mensen dat in de vergadering zit en dan een handje. Dus ik moet eens gaan kijken in de lijst. Mijnheer Taylor.

De heer Taylor

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wil toch nog even tussenkomen. Het klopt inderdaad, mijnheer Moens, dat er budget is voor mobiliteit. Maar niemand weet of dat toereikend gaat zijn wat Vlaanderen geeft. Niemand weet of je met die budgetten gaat toekomen. We weten ook nog niet hoe lang die vaccinatiecentra eigenlijk gaan moeten werken. Voor hetzelfde geld moeten we om de zes maanden een vaccin geven en blijven die nog drie jaar open. Ik wil niet negatief denken, maar we wisten nog niet aan het begin van de crisis hoe lang het allemaal ging duren. We weten dat nu ook niet. Maar ik denk dat het toch misschien een opportuniteit is en ik weet zelf niet of dat financieel moet zijn, maar vanuit jullie ervaring die jullie hebben met De Lijn, om daar misschien wel gemeenten te ondersteunen. Dan heb ik het niet alleen over Scheldekracht. Voor mijn gemeente is het niet echt een probleem. Maar als ik denk in de eerstelijnszone Scheldekracht is het vooral voor de gemeenten Destelbergen en Laarne waar de buslijn zeer moeilijk is, omdat ze eerst naar Gent Dampoort moeten en waar toch opportuniteiten zijn om eventueel met De Lijn een samenwerking op te starten richting het vaccinatiecentrum in Wachtebeke die toch ver afgelegen ligt voor die gemeenten. Maar ik denk dat daar wel een ondersteuning zou kunnen helpen voor die gemeenten, omdat die ervaring die jullie hebben met De Lijn, die contacten. Ik moet u niet laten weten dat als je die ervaring en die contacten niet hebt en je moet dat allemaal opstarten, dan is dat niet zo evident. Jullie diensten hebben dat wel. Dus voor mij gaat het zelfs nog niet over het financiële verhaal, maar misschien gewoon de expertise die jullie hebben, dat je daar een ondersteuning kunt zijn. Het is te gemakkelijk om te zeggen: het geld is er van Vlaanderen, we moeten daar niets in doen. Ik zou graag hebben dat je dat als provincie meer in handen neemt en misschien een keer kijkt naar de eerstelijnszones of jullie expertise op het vlak van die bussen daar een meerwaarde kan betekenen. Omdat inderdaad, dat geld is voorzien. We weten niet of we daarmee gaan toekomen binnen die eerstelijnszonesamenwerkingen. Maar ik denk dat de expertise die jullie hebben bij De Lijn wel een meerwaarde kan zijn. Ik vraag toch om het dan niet naar Vlaanderen of naar de gemeenten terug door te schuiven, maar te kijken welke rol jullie kunnen spelen.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Ja. U zegt het zelf, mijnheer Taylor, we weten niet hoe lang het zal duren. Dus dat wordt moeilijk in te schatten. Die middelen zijn er nu. Ik denk: voor de eerste zes maanden staan die vast. Vermoedelijk worden die wel verlengd. Maar inderdaad, we kunnen daar geen uitspraken over doen zolang het niet zeker is. Ik had wel vernomen dacht ik van de burgemeester van Wachtebeke dat er contacten waren met De Lijn naar ons provinciaal domein. Maar ik wil dat gerust nog een keer navragen als er beroep gedaan wordt op onze diensten, hoe dat in het verleden gelopen is en hoe dat kan ingeschakeld worden. Die gegevens wil ik gerust doornemen. Ik zal een keer contact opnemen met de burgemeester van Wachtebeke die er verantwoordelijk voor is.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Dan kunnen we overgaan naar de volgende vraag.

PUNT 27. VRAAG VAN BRUNO MATTHYS (OPENBARE ZITTING)

Bosloket openstellen voor bedrijven?

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Matthys.

De heer Matthys

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Geachte gedeputeerden, ongeveer een maand geleden konden we in de pers lezen dat de provincie Oost-Vlaanderen een nieuw bosloket heeft opgericht die allerhande ondersteuning en begeleiding geeft op maat aan Oost-Vlaamse steden en gemeenten die werk willen maken van meer bos en meer bomen in hun stad of gemeente. Ik wens graag de deputatie van harte te feliciteren voor dit uitstekende initiatief. Bomen zijn immers om verschillende redenen van groot belang voor het welzijn van de Oost-Vlamingen. Of zoals ik het heel mooi in het persbericht kon lezen en ik citeer: bossen zijn van groot belang voor CO₂-opvang en als klimaatbuffer tegen weersomstandigheden. En zo is het maar. Nu is het zo dat niet alleen lokale overheden, maar er zijn ook in onze provincie bedrijven, grote bedrijven, die beschikken over uitgestrekte gronden die eventueel bebost zouden kunnen worden. En als ik nog een stapje verder denk, er zijn ook individuen, particulieren in onze provincie die grote gronden bezitten. Vandaar dacht ik bij mezelf: zou het niet interessant zijn om dit nieuwe bosloket ook toegankelijk te maken voor bedrijven? Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mijnheer Matthys.
Mevrouw Gillis.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer Matthys, ik denk dat ik volledig akkoord met u en dat iedereen daarmee akkoord is, dat we natuurlijk meer bossen en meer bomen in onze provincie en in gans Vlaanderen uiteindelijk willen. Overheden hebben ambitieuze plannen. Ik denk aan Vlaanderen. Men wil

DEBATTEN

tegen 2030 4.000 ha bij. De Regionale Landschappen en de bosgroepen hebben daar een taak in. Ook de steden en gemeenten, de overheden, hebben daar een taak in. Maar ook wordt er voorzien dat er 500 ha zou bebost worden door privaat eigenaars en door bedrijven. Nu, tussen ambitieuze plannen en tussen de uitvoering, dus ambitieuze plannen en het realiseren van een bos, het aanplanten, gebeurt heel wat tijd en dat is een heel traject dat je moet lopen. Voordat het bosloket is opgericht, hebben we veel vragen gekregen vanuit steden en gemeenten van: wat moeten we doen? Dat ging dan over het feit van: is die grond beschikbaar, welke bomen moeten we aanplanten, waar moeten we een vergunning voor aanvragen? Vandaaruit is dus inderdaad het bosloket ontstaan. Het bosloket is ontstaan vanuit de provincie Oost-Vlaanderen, een initiatief van de provincie Oost-Vlaanderen, in samenwerking met de drie bosgroepen. De provincie heeft daar ook 100.000 euro in geïnvesteerd en zorgt dus voor een halftijdse kracht om daar dus mee te starten. Gemeenten en steden kunnen daar dus een beroep op doen voor het ganse traject, van de grond is beschikbaar tot het beplantingsplan of het natuurbeheerplan. De dienstverlening naar steden en gemeenten gebeurt vanuit het bosloket vanuit het omgevingscontract. Vroeger hadden we een milieucontract. Dat is dan omgevormd naar een omgevingscontract dat alle zestig gemeenten van Oost-Vlaanderen hebben getekend. Dat werkt dus met trekkingsrechten. Dus de gemeenten betalen een bepaald bedrag en als zij dus vragen hebben, als zij gebruik maken van de service van het omgevingsloket, dan wordt daar dus een financiële bijdrage voor gevraagd. Het bosloket is inderdaad enkel voor steden en gemeenten. Dat heeft ook zijn redenen. Want particulieren, u hebt het zelf gezegd, we hebben in onze provincie drie bosgroepen. Dus de bosgroep Noord, de bosgroep Midden en de bosgroep Zuid-Oost-Vlaanderen. Die werken uiteindelijk specifiek rond particuliere boscijenaars, maar ook rond bedrijven. Dat is hun specifieke taak. Private eigenaars kunnen daar lid van worden. Die krijgen alle expertise op het vlak van bebossing, op het vlak van vergunningen, op het vlak van natuurbeheerplannen. Ook bedrijven kunnen dus terecht bij die bosgroepen. Onlangs, en dat is nog niet zo lang geleden, is op initiatief van de provincie en van de drie Oost-Vlaamse bosgroepen het bebossingsfonds opgericht. BOOST, dat is het bebossingsfonds van Oost-Vlaanderen, waarin wij particuliere eigenaars, maar ook bedrijven ondersteunen die hun grond willen bebossen. Dus er zijn twee initiatieven. Dus enerzijds de bosgroepen, maar anderzijds ook het bebossingsfonds waar dus die particulieren terecht kunnen. Dus wij proberen een onderscheid te maken enerzijds tussen het bosloket, specifiek gericht voor steden en gemeenten, en anderzijds de bosgroepen, ook particulieren en bedrijven, maar ook BOOST, daar kunnen bedrijven en particulieren ook terecht. Misschien heeft u ook in de krant gelezen – dat was denk ik vorige maand – dat er op drie plaatsen in Oost-Vlaanderen, onder andere bosgroep Noord, heeft in Aalter dat gelanceerd, daar heeft dus een private eigenaar 1,6 ha grond bebost. Ik hoop dat dit een voldoende antwoord was.

De heer Matthys

Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mijnheer Matthys en mevrouw Gillis. Dan komen we tot onze laatste vraag van vandaag.

PUNT 28. VRAAG VAN BRUNO MATTHYS (OPENBARE ZITTING)

Bescherming dikstammige bomen op eigen gronden en doelstellingen provincie

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Matthys.

De heer Matthys

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Geachte gedeputeerden, wanneer ik mijn vraag stel, zou ik u toch willen stellen dat ik mijn vraag onder voorbehoud van correctheid stel. Wat wil ik daarmee zeggen? Ik heb de inspiratiebron van deze vraag gevonden op de sociale media. Sociale media is niet de meest

betrouwbare bron. Dus mocht het zijn dat in mijn vraagstelling fouten zitten, laat het mij weten en ik trek mijn vraag terug. Het gaat namelijk om het feit dat ik op sociale media van alles gelezen heb. Het gaat over werknemers, studenten en buurtbewoners van de provinciale onderwijscampus op de Henleykaai die teleurstelling, onbegrip, woede en verdriet tonen naar aanleiding van een in mijn ogen totaal onbegrijpelijke beslissing van de provincie Oost-Vlaanderen om maar liefst zestien dikstammige bomen te kappen ter hoogte van de Henleykaai aan de rand van de campus. Dit is een zeer bizarre beslissing van de provincie, aangezien er maar liefst twee negatieve adviezen werden gegeven in het recente verleden door het Gentse college van burgemeester en schepenen. Dus als ik nu even naar mijn vorige vraag terugkeer, dan is het toch heel tragikomisch zal ik maar zeggen, onbegrijpelijk. De provincie motiveert lokale overheden om bomen en bossen te planten, maar zij gaat nu zelf bomen kappen terwijl de lokale overheid in kwestie tot tweemaal toe een negatief advies heeft gegeven. Dit lijkt mij de wereld op zijn kop. Te gek voor woorden. Meer algemeen is mijn vraag: met welk plan wil de provincie Oost-Vlaanderen werk maken van het beschermen van dikstammige bomen op haar eigen gronden en de steden en gemeenten, met dit geval als voorbeeld? Welke doelstelling stelt de provincie hierbij voorop? Beseft de provincie Oost-Vlaanderen het belang van de meerwaarde van bomen en andere groenpolen in en rond de scholen die zij in beheer heeft? Bomen – en ik citeer daarnet wat ik in het persbericht gelezen heb – zijn namelijk van groot belang voor CO2-opvang en als klimaatbuffer tegen weersomstandigheden. Ik ben benieuwd naar uw antwoord. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Ik denk dat het een gedeeld antwoord is door de heer Moens en mevrouw Gillis. Mijnheer Moens, u begint?

De heer gedeputeerde Moens

Ja, dank u wel. mijnheer Matthys, voor uw vraag. U zegt het zelf: het is soms gevaarlijk af te gaan op sociale media. Nu, het is niet helemaal verkeerd wat u hebt vernomen. Maar het vergt natuurlijk wel enige nuance. We zien dat tijden veranderen. Vroeger moest je als politicus een keer een kleine over de bol aaien om sympathiek te zijn of een keer te poseren met een puppy. Tegenwoordig is dat een beetje verschoven en kun je je blijkbaar populair maken als politicus door eventueel een keer een boom te knuffelen. Bomen lijken tegenwoordig soms wel wat heiliger dan de koeien in India. Nu, helaas slaat men daarbij ook wel de bal weleens hard mis. Niet u, maar ik denk sommige omwonenden. Want vanzelfsprekend hebben bomen een heel belangrijke rol te spelen bij de CO2-uitstoot en ook bij de regularisatie van het klimaat. Ik ben zelf een boomliefhebber. Ik heb geen groot hof, maar ik heb er vorig jaar vijf geplant. Het jaar voordien ook vijf. Dus ik zie het belang er wel van in. Maar het gaat niet alleen over bomen voor onze CO2-uitstoot. Ook grasland is belangrijk en ook onze omgang met de energie zelf en de manier waarop die opgewekt wordt. Maar als er morgen een boom uw huis dreigt te beschadigen, want daar gaat het eigenlijk om, dan gaat u ook niet verhuizen of de boom laten staan. Ik denk dat u dan ook kiest voor de boom. Soms is het gewoon de juiste beslissing om die bomen dan te kappen. Dat is ook gebeurd op de Henleykaai, waar de bomen, veertien sparren en ik denk twee essen, de keermuur van een naburige garage beschadigden. De boomwortels groeiden reeds door de muur heen. Bovendien beschikten de bomen slechts over een zeer oppervlakkig wortelstelsel, waardoor ze ook instabiel waren. Dus ik denk dat hier over een terechte beslissing gaat om de bomen te kappen. Maar vanzelfsprekend houden we daar ook rekening met de erfgoedwaarde. U weet, hoop ik toch, dat de provincie zelfs een project lopen heeft om bedreigde erfgoedbomen te enten en genetisch materiaal te bewaren en zelfs te vermeerderen. De bomen in kwestie hier hebben geen erfgoedwaarde. Ik denk zelfs dat de sparren wellicht niet inheems waren. Maar om uw ongerust – en die is zeker niet onterecht – weg te nemen, vanzelfsprekend beseffen wij het belang van de bomen op onze sites. De meeste van onze sites hebben veel openbaar groen. Daar zijn bomen aanwezig. Bij het afleveren van de vergunning – en dat wil ik toch meegeven, dat is een belangrijke – heeft de deputatie dan ook als voorwaarde opgelegd om de campussen van de Hogeschool Gent, waar u het over heeft, in de provincie Oost-Vlaanderen, om als die gekapt worden, dat die ook moeten gecompenseerd worden. We gaan dat ook doen op dezelfde campus. Dus ik hoop dat ik u daar een stuk mee tegemoet kom, mijnheer Matthys.

Mevrouw de voorzitter

DEBATTEN

Mevrouw Gillis, ging u daar ook nog – ?

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Ja, heel graag. Mevrouw de voorzitter, als het over bomen gaat, dan kom ik heel graag tussen. Mijnheer Matthys, het is eigenlijk een beetje aansluitend op de vorige vraag natuurlijk. Wat kunnen wij als provinciebestuur nog doen? Wel, wij proberen in omgevingsdossiers de vinger aan de pols te houden. Vaak wordt er een vraag gericht van: kijk, allemaal die bomenrijen kappen, de ambtenaren gaan zeker kijken: is het nodig dat die bomen gekapt worden? Kunnen we een aantal bomen niet laten staan? Nu, als dat dicht tegen onze eigendommen is, dan zullen wij niet nalaten van advies te geven of zelfs bezwaar aan te tekenen. Nu, wij proberen in onze omgevingsdossiers ook zeker rekening te houden met het aanwezige groen en waar mogelijk ook zelfs de natuurwaarden te versterken. Nu, we proberen ook nu in onze eigen domeinen en in onze eigen natuurgebieden, onze eigen bossen, uiteindelijk toekomstgericht onderhouds- en aanpassingswerken te doen. Het feit dat die bomen daar op de Henleykaai inderdaad een slecht wortelgestel hadden, dat was natuurlijk door de bebouwing en ook de aanhoudende droge zomers. Water speelt ook mee met het feit dat bomen niet gezond meer zijn. Nu, een voorbeeld van toekomstgericht onderhouds- en aanpassingswerken, ik ga het Gentbos nemen. Het Gentbos is een nat moerasbos uiteindelijk. De beuken hebben het heel moeilijk. We hebben vorig jaar daar de parking ontruimd en we hebben daar een waterdoorlaatbare parking aangelegd met ook een wadi. Dus het overtollig water kan bij regenbuien in de grond stromen. Het loopt niet meer naar de riolering. Het overtollige water dat niet onmiddellijk in de grond kan, gaat naar een wadi. Dat zijn maatregelen die we proberen om zeker de waardevolle bomen in het Gentbos, specifiek in dit geval in het Gentbos, zeker te beschermen. Eigenlijk is dat om klimaatbestendig, klimaatresistent en ook uiteindelijk veerkrachtig te maken tegen de klimaatcrisis die op ons afkomt uiteindelijk.

Nu, wij maken gebruik van het feit dat we proberen maximaal onze bossen te behouden, klimaatbestendig te maken, maar daarnaast zullen we er ook voor zorgen dat onze bossen en onze eigen natuurgebieden met 10 procent deze legislatuur worden uitgebreid. Nu, ik denk bijvoorbeeld ook aan de werking van MOS, Milieuzorg op School door De Kaaihoeve, maar ook een belangrijke partner daarin zijn de Regionale Landschappen. Zij zorgen ervoor dat scholen een natuurlijkere, een klimaatvriendelijkere speelplaats krijgen. Ik zie mevrouw Verhoeve knikken. Ja, die kent het. Als op die speelplaats een aantal bomen staan, dan wordt eigenlijk dat ganse plan rond die paar of die ene boom uitgewerkt. Dus die bomen worden maximaal ingezet in die omgeving om die te bewaren. Er wordt volop ingezet uiteindelijk om nieuwe bomen en nieuwe bebossing aan te zetten. Ik denk bijvoorbeeld ook aan de letterzetter. Ik weet niet of u dat kent? Dat is een zeer klein schorskevertje dat in principe altijd op dennen en op sparren aanwezig is. Maar door de klimaatverandering, door het feit dat het droger wordt, manifesteert zich dat zeer sterk en vreet dat eigenlijk die bomen kaal. Dus die bomen verkleuren eerst naar bruin en de schors gaat volledig kapot, de bomen sterven af. In dat kader is er in het Waasland een project samen met bosgroep Noord, omdat de letterzetter vooral in het noorden van onze provincie zit. Hij zal waarschijnlijk wel afzakken, jammer genoeg, naar de rest van onze provincie. Daar is dus een project rond gestart. De bossen gaan kapot. We kijken nu al vooruit. Hoe kunnen we beginnen aanplanten om klimaatbestendige loofbomen daar aan te planten?

Ik denk dat je mij niet moet vertellen, ik denk dat we dat allemaal goed weten, dat een oud bos of een bos van tien of twintig jaar veel meer CO2 opneemt dan een nieuw aan te planten bos dat nog tien tot twintig jaar nodig heeft om uit te groeien tot een volwaardig bos. Ik denk dat we met de deputatie alle mogelijke maatregelen nemen om bossen en bomen die er zijn, te beschermen en te vrijwaren. Maar daarnaast proberen we ook zelf bossen aan te planten. Ik denk nog aan een heel concreet geval in Zottegem. Naast de provinciale school ligt daar een grond die eigenlijk kon bebouwd worden. Wel, de gemeente en wij als provinciebestuur, de eigenaar van de gronden, hebben ervoor gekozen om die gronden te bebossen, zodanig dat de inwoners van Zottegem, maar ook de school, daarvan gebruik kan maken. Dus zetten we in op bossen? Absoluut, ik denk het wel.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Mijnheer Matthys.

De heer Matthys

Mag ik even reageren op de reacties van de beide gedeputeerden? Ik heb heel goed geluisterd naar beide toelichtingen. Maar ik blijf nog steeds op mijn honger zitten. *The proof of the pudding is in the eating*, zegt men. Ik kan mij veel meer vinden in het advies van de stad Gent, die tot tweemaal toe laat weten: kijk, die bomen zijn niet ziek, die wortels zijn niet kapot, die beschadigen niet, laat die bomen staan. Dan is het voor mij onbegrijpelijk dat de provincie na twee adviezen van een stad waar ernstige mensen werken die hard hun best doen en zo goed mogelijk advies geven, om daar dan tegenin te gaan. Ik hoor nu een heleboel goede voornemens van u, mevrouw Gillis. Ik ben daar natuurlijk uiteraard tevreden mee.

Maar mijnheer Moens, u zegt: bomen zijn op den duur belangrijker dan de koeien in India. Dat is inderdaad waar. Er is op dit moment niets belangrijker ter wereld dan bomen. Ik nodig u uit om eens naar het Amazonegebied te gaan. Ik ben daar zelf geweest. U zal meteen weten wat ik bedoel. Daarom zou ik misschien positief willen eindigen. In het advies of in de beslissing van de provincie staat dat er nieuwe bomen moeten geplant worden. Ik zou willen vragen aan gedeputeerde Moens en gedeputeerde Gillis: zet u eens samen rond de tafel en bekijk waar je opnieuw bomen kan planten specifiek in en rond de scholen waar u de bevoegdheid over heeft. Voilà, ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.

Mijnheer Moens, wilt u nog reageren?

De heer gedeputeerde Moens

Toch wel kort. Mijnheer Matthys, ik wil er niet lacherig over doen als ik dat zei. Ik heb zelf gezegd dat ik het belang van bomen echt wel nodig acht. Ik deel uw mening daaromtrent. Maar hier in deze, collega's, hebben wij het advies van de administratie gevolgd. En wat niet in het advies stond, dat wil ik toch meegeven, was dat wij die bomen die wij weghalen, zouden compenseren. Als deputatie hebben wij dat er wel laten inzetten, in dat besluit, dat wij het advies van de administratie volgen, maar dat die wel op dezelfde campus moesten gecompenseerd worden. Dat vind ik toch wel belangrijk. Anderzijds, ik denk dat mevrouw Gillis een heel mooi voorbeeld gegeven heeft van onze school in Zottegem, waar we eigenlijk een zeer ruim gebied zullen bebossen. Ik ga er eerlijk in zijn: hadden wij dat verkocht, had ons dat veel meer opgebracht. Dat is een keuze die wij niet maken. Ik wil gewoon zeggen dat wij het bebossingsproject dat wij hebben binnen de provincie en die bosgraad eigenlijk verdubbelen, want dat is onze ambitie en die is niet ijdel. Ik denk dat er geen enkel bestuur voor ons zoveel bos zal aangelegd hebben op het einde van deze legislatuur tot nu toe. Dus wij houden er wel degelijk rekening mee. We hoeven ons niet per se samen te zetten. Wij zitten regelmatig samen. Maar ik denk dat wij tot dezelfde conclusie komen. Zowel mevrouw Gillis als ikzelf, dat die aanplanting van groen over gans Oost-Vlaanderen, maar ook in de domeinen waar onze scholen staan en ik spreek soms echt van domeinen, bij andere is dat minder zichtbaar. Maar ik denk aan onze school in Eeklo. Die ligt aan de rand van Het Leen. Ook daar zullen wij die speelplaats een stuk ontharden en ook nog meer groen voorzien en meer bomen voorzien. Dus wij zijn er wel degelijk mee bezig. U mag ons niet onderschatten, mijnheer Matthys.

De heer Matthys

Mag ik nog eens reageren?

Mevrouw de voorzitter

Ja, mijnheer Matthys, u mag nog reageren.

De heer Matthys

Ten eerste, ik onderschat u niet. Ik ben daar net iets te intelligent voor. Maar ik concludeer even. Het is mijn mening en het is de mening van onze fractie dat de provincie ernstig gezichtsverlies lijdt en een zeer

DEBATTEN

grote fout maakt door het dubbele advies van de stad Gent naast zich neer te leggen en die bomen om te hakken. Dat is in mijn ogen een grote fout en een grote vergissing. Maar ik hoop, en ik geloof u op uw goede wil dat u werk wilt maken van het herplanten van nieuwe bomen. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Dan zijn we aan het einde van onze provincieraad voor vandaag en kunnen we de agenda hier afsluiten. We zien elkaar terug op woensdag 24 maart 2021 om 14.00 uur. Ik vrees dat dat nog eens digitaal zal moeten gebeuren de volgende maand. Maar stilaan hopen wij op versoepelingen. We wachten vol spanning uit het overlegcomité daarover komt. Maar sowieso zien we elkaar op de commissies en zeker op de provincieraad op 24 maart. Ik wens jullie nog een fijne zonnige dag. Ga eens rustig wandelen, joggen of fietsen. Het kan nog. Het is nog vroeg. We zijn snel door onze agenda kunnen doorgaan. Ik wens jullie nog een prettige avond en tot de volgende keer. Dag.

EINDE VAN DE ZITTING